

BONA PAU

DEIXES
CORRE

Nº. 518 - Any XLIV - MONTUÏRI - ABRIL - 1996

Els petits de l'escoleta un dia que sortiren a passejar enmig de plaça

El dia de les eleccions

Els dos fets destacats del mes:

Eleccions generals:

El PP tornà a guanyar a Montuïri

Lluita contra el Càncer:

S'ha constituïda la junta de Montuïri

Lluita contra el càncer

Un bon grapat de persones acudiren el passat 23 de març a la constitució de la Junta Local contra el Càncer que es féu en el Local Jove

La persona més vella

A rel de la mort el mes passat de madò Joana Aina "Roca" ha quedat com a persona més vella de Montuïri Maria Arbona Ginard "Redona", la qual el proper 14 d'agost complirà 96 anys si continua viva.

Cal dir, per altra part, que des de 1977 viu a Montuïri Catalina Romaguera Cardell "Guixa", natural de Lluçmajor, de 97 anys, però no està empadronada aquí.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Gaspar Socías Mora, Antoni Mateu Socías, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Antoni Mesquida Llinàs, Joan A. Payeras Ramonell, Joan Barceló Cerdà, i Catalina Barceló Mayol.

Administració: Martí Ferrer Sampil
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Extracció de sang

El proper dia 10 d'abril, de les 6 a les 9'30 de l'horabaixa en el Consultori Local tindrà lloc la col·lecta periòdica de sang que realitza l'equip mòbil del Banc de Sang de Balears.

Miquel Gayà i Sitjar, fill predilecte de Sant Joan

El passat 16 de març a Sant Joan tengué lloc la proclamació oficial com a fill predilecte d'aquella vila, de Miquel Gayà i Sitjar, actualment acadèmic de les reials acadèmies de Belles Arts de Sant Sebastià de Ciutat i de la de Belles Lletres de Barcelona, com també és autor d'una inspirada i valuosa obra poètica i literària.

Per als montuïrers cal afegir que el 15 de desembre de 1985 a la nostra vila pronuncià un elogiós parlament amb motiu de la proclamació del Pare Antoni Martorell com a fill il·lustre de Montuïri.

La carretera de Porreres

Si el mes passat parlàvem dels nous carrils de la carretera de Manacor, ara ens hem de referir a la nova tirada de la carretera entre Montuïri i Porreres.

El procés d'expropiacions s'està fent, el nou projecte està conclòs, de tal manera que la curva de Son Mas -tan perillosa- s'ha eliminada. Cal esmentar que sols un dels 30 propietaris de terrenys afectats per expropiacions, ha presentat al·legacions.

ES GRAONS

Positiu

La constitució a Montuïri de la Junta Local de la Lluita contra el Càncer és un fet loable. Avui que s'han descobert tants de mitjans per combatre aquesta terrible malaltia, haver-hi al nostre poble una junta que canalitzi donatius i ajudes servirà per estimular-nos a donar-li el nostre recolzament.

Negatiu

Ara que l'Ajuntament s'ha proposat que hi hagi una circulació més fluïda per dins el poble, es troben cotxes tan mal aparcats que impedeixen la lliure circulació, sobretot pels vehicles pesats i en hores punta. I per altra part, la gent que va pel carrer, per mor d'uns i altres té més mal transitar.

Les investigacions de Verd

Com ja hem divulgat en altres ocasions, la tesi que sosté Gabriel Verd que Cristòbal Colon era felanitxer i fill del príncep de Viana, ara podria ésser contrastada científicament si es comparassin les seqüències d'ADN de Fernando Colon, germà del descobridor, amb les del suposat pare. Així es podria sortir de dubtes. Ara bé, per això manquen doblers i en Verd demana la finançació del Govern de Navarra.

Dos dits de seny

Els pobres de Montuïri

Famílies pobres, pobres, en el sentit de pobresa que li solem donar, n'hi ha poques a Montuïri. Gent a qui li manqui els aliments indispensables per poder viure, no se'n coneix. Avui, per tant, quan es parla d'ajudar a persones realment necessitades per subsistir, ens hem de referir per regla general a indigents que viuen a Ciutat o a altres indrets. Són més bé els pobres d'esperit, aquells que no han sabut o no han volgut esforçar-se per obtenir un sou o uns ingressos que els permetin viure sense haver-ho de fer de caritat.

Aleshores, si un es pregunta quins pobres tenim a la vila?, haurem d'arribar a la conclusió que avui pobres són els qui no es poden valer d'ells mateixos per poder subsistir. I d'aquests sí, que en tenim. Hi ha gent necessitada, que ha tornat vella o el seu cap no discorre amb normalitat o bé no es pot valer de les seves forces físiques per traslladar-se d'un lloc a l'altre, encara que sigui dins la mateixa casa que habita. D'aquests sí que n'hi ha, als quals a vegades una ajuda els vendria bé. O persones que es troben totes soles i viuen en solitud gran part del dia, també n'hi ha. I d'aquells que no es poden valer i desitjarien tenir alguna cosa que no és a ca seva, se'n coneixen; com també malalts que passen hores i dies en el llit, rendits per llargues malalties.

Aquests són els pobres de Montuïri. Potser tinguin més poder econòmic que els qui els visitaran, però no disposen de la suficient riquesa per poder-se valer d'ells mateixos.

Aquests són els nostres pobres. A ells els hem de donar la caritat del nostre temps, de la nostra simpatia, del nostre espargiment: la nostra ajuda. Els doblers els reservem per a persones mancades de recursos econòmics, els quals, mitjançant organitzacions de caritat, ens demanen la nostra aportació.

Salomó

Normalitat absoluta a les darreres eleccions generals a Montuïri

Les passades eleccions generals celebrades a Montuïri al mateix temps que a la resta de l'estat espanyol no oferiren sorpreses de cap casta. Aquí va tornar guanyar el PP amb 49 vots més que a les darreres, i segueixen el PSOE que també n'augmentà 51, com igualment el PSM amb 42 vots més que en els passats comicis generals.

Va semblar, per una part, que tots estaven contents; però, per altra banda, tots fellons perquè cap d'aquests tres partits, una vegada considerats els resultats a nivell nacional, no assoliren els seus propòsits, ni el que mínimament desitjaven. No obstant tots es conformaven.

Cal esmentar, per altra costat, que el cens electoral a Montuïri, comparat amb el de les darreres eleccions generals, ha augmentat amb 107 votants. I vet ací, poc més poc manco i afegint-hi els 39 que va perdre UM, el per què de la puja dels tres partits esmentats abans.

Va anar a depositar el vot el 83'1% de l'electorat; 16 paperetes en blanc i 1 nul·la. No es va produir ni el més mínim incident ni tampoc hi hagué constància de cap reclamació.

I aquestes, consideram, són les dades dignes de menció en una jornada electoral caracteritzada per la tranquil·litat.

O. Arbona

Eleccions generals a Corts a Montuïri

Partits	1982	1986	1989	1993	1996
PP	545	630	601	696	745
PSOE	519	502	476	458	509
PSM	165	135	110	187	229
CDS	43	90	90	12	--
UCD	149	--	--	--	--
PRD	--	63	--	--	--
IU	13	7	17	15	22
UM	--	--	--	46	7
Verds	--	--	--	12	13
ERC	--	--	--	5	6
Altres	--	--	45	20	2
Cens votants	1746	1922	1851	1757	1864
Total votants	1434	1427	1365	1469	1549
Percentatge	81'2	74'4	73'7	83'6	83'1

Els votants de Montuïri dia 3 de març acudiren a les urnes amb tota normalitat

El Conseller i les cabres

Aquesta història va ocórrer, fa pocs dies, a l'illa mediterrània de Gal·lípoli. Qualsevol parescut amb la realitat pot ésser evident.

Ring... Ring...

- Digui!

- El senyor conseller d'agricultura?

- Jo mateix.

- Miri, jo som un gal·lipolita que tenc una pleta d'ullastres i mates. Només es mitja quarterada però volia...

- No, vostè no té dret a cap subvenció. Per subvencionar la neteja de pletes i garrigues es requereix una extensió mínima i la seva finca, precisament, no reuneix les condicions necessàries. És massa petita i com vostè comprendrà no podem pobregar amb misèries.

- Sí sí, ho comprenc perfectament. Sefobasa és una empresa seriosa i no es pot dedicar a menudències. Però aquest no era el tema de la meua cridada, no l'hagués molestat per tan poc. La qüestió que li vull plantejar és més subtil, més íntima, no té cap connotació impúdica i li puc ben assegurar, senyor conseller, que és completament instintiva, sense cap bri d'intencionalitat política ni res que pugui induir a cap procés judicial. És una pregunta sincera, indefensa, senzilla.

- Escolti! Si fa el favor d'ésser breu i anar directament al cas crec que tots hi sortiríem guanyant. Jo tenc el temps comptat i no puc entretenir-me amb retòriques.

- Bé! Només volia saber, senyor conseller, si les cabres dormen o no dormen. Aquesta és la meua pregunta: Les cabres dormen o no dormen??

- Què?

- Si, ja sé que li pot parèixer estrambòtica aquesta qüestió, fins i tot pot semblar-li quasi kafkiana però, pot estar ben segur que és eminentment transcendent. Per a mi, és vital. Jo volia saber si les cabres dormen o no dormen perquè...

- No, no segueixi. Per telèfon no es pot tractar d'aquests temes. Vengui a veurem tal dia a la conselleria i em podrem parlar amb més tranquil·litat.

Arribat el dia tal, em vaig dirigir a la conselleria. Funcionàries i funcionaris es movien amb parsimònia com si fossin engranatges d'un mecanisme soporíficament lent. Anaven i venien d'aquí i d'allà llatsats pels expedients i la paperassa que, a la fi, acabava condormida damunt les taules, tot esperant ésser exhumada pel cap de servei corresponent. Despatxos i més despatxos, passadissos, sales, secretàries, secretaries, enginyers, directors, auxiliars, tècnics, assessors, administratius, experts i finalment el despatx del conseller, el conseller i la secretària del conseller que emergien per sobre les altres ocupacions menors. Era com un poble on tots es dedicaven a l'agricultura, o més ben dit, omplien els papers de l'agricultura, cosa lògicament més important que veure créixer el blat dins els sementers. Em va semblar, i això evidentment és un bon símptoma,

que hi havia més funcionaris de la pagesia que pagesos conrant.

Amb aquestes, vaig passar al despatx del conseller. Em va rebre amb un somriure eclèctic segurament forçat per la corbata que quasi l'ofegava. Mentre m'allargava la mà, va recordar-se de mi per allò de les cabres i sense més preàmbuls li vaig entimar:

- Miri, senyor conseller, a mi m'interessa tenir una sòlida subvenció per poder viure amb dignitat i...

- No es preocupi, si vostè té recursos i ganes de fer feina no tindrà cap problema. De fet, molts de pagesos reben ajudes suficients per assolir un nivell de vida similar a la condició de funcionari.

- Aquesta és la meua aspiració: ésser un bon funcionari. Però, com vostè sap, som molt limitat i només dispòs de mitja quarterada d'ullastres i mates.

- Si, realment podrem fer poca cosa amb tan poc.

- Però miri senyor conseller, jo li vaig fer la pregunta de si les cabres dormen o no dormen perquè segons la resposta tendria el meu problema solucionat.

- Com és això?

- Escolti! Si les cabres dormen, dins la meua pleta de mitja quarterada hi puc compondre, una vora l'altra, moltes cabres adormides. Fins i tot n'hi puc fer un gran caramull. Així, podria justificar, damunt els papers, un immens ramat que em permetria viure amb comoditat i de forma benestant. Ho entén? Ara si no dormen, com vostè comprendrà, tot el muntatge se m'enfonsa. Vostè, senyor, és l'únic que té resposta a la pregunta que tant em preocupa.

El conseller va quedar un poc astorat davant l'andanada però, tot d'una, va reaccionar i amb un somriure ample i el cap fred em respongué:

- Ja mirarem que hi podem fer.

M'en vaig anar de la conselleria content i alegre. Tot és possible a l'encantadora illa de Gal·lípoli.

Sa talaia d'en Rubí

Classes de Repàs

Lic. en Filosofia i Ciències de l'Educació

EGB

Llengua Castellana
Matemàtiques
Socials
Naturals

**ESO, BUP,
Batxillerat, FP**

Llengua Castellana
Literatura
Filosofia
Socials

Carrer del Pujol, 9 • Montuïri • Tlf. 64 65 39

Constituïda a Montuïri la Junta Local contra el Càncer **Catalina Ferrer Ribas n'és la Presidenta**

Taula presidencial a l'acte de constitució de la Junta Local contra el Càncer

El passat 23 de març va romandre constituïda a Montuïri la Junta Local de l'Associació Espanyola contra el Càncer. L'acte tengué lloc en el Local Jove i allà s'hi va reunir un bon grapat de gent, la majoria de la qual d'alguna manera interessada per lluitar contra aquesta terrible malaltia.

Hi foren presents a més de tots els qui conformen la junta local, la majoria dels qui integren la junta de l'Associació de la nostra comunitat autònoma. I en representació del batle, presidí el regidor Gabriel Miralles com a persona més significativa del poble.

Va parlar després de tots els qui d'alguna manera ocupen o havien d'ocupar un lloc destacat, Antoni Cabot Company, president de l'Associació Regional contra el Càncer, el qual indicà una sèrie de prevencions que s'havien d'observar, la lluita constant en contra d'aquesta malaltia, òrgans del nostre cos on té més incidència, la seva detecció precoç, l'assistència i suport als qui la pateixen, sobretot als malalts terminals, "xequeo"... i tants altres aspectes que convé observar.

La junta de Montuïri, digué la presidenta, Catalina Ferrer, vol "agrupar d'alguna manera les persones que se senten més sensibilitzades amb la malaltia del càncer i vulguin cooperar activament i lluitar en la seva contra". De moment es tendran les reunions en el local de Perso-

Catalina Ferrer Ribas, Presidenta

nes Majors cedit desinteressadament. Consideren, per altra part, "que la millor manera que es té d'acostar-se a la gent es la de fer la junta de Montuïri amb el propòsit de donar difusió a totes les activitats importants de l'Associació arreu de

Del codi contra el càncer
No fumi
No begui alcohol
Consumesqui cereals amb fibra
Eviti el sobrepès
No s'exposi al sol excessiu

Junta Local de Montuïri

Presidenta: Catalina Ferrer Ribas

Vicepresidenta: Magdalena Fornés Gomila

Secretàries: Margalida Mayol Miralles i Mª Antònia Nicolau Martorell

Tresorer: Josep Antoni Gomila Miralles

Assessor metge: Gabriel Arbona Cerdà

Vocals: Margalida Miralles Mesquida, Catalina Pizà Fornés, Joan Mª Marqués Torrens, Margalida Ginard Verger, Joana Mª Bauzá Mora, Mª Teresa Amengual Tomàs, Jerònia Amengual Tomàs, Antònia Mudoy Oliver, Catalina Nicolau Bauzá, Joana Ramonell Verger, Antònia Garcias Munar, Josep Mª Munar Vich, Francisca Bauçà Garcias, Joana Serra Dilme, Guillem Ferrer Arbona, Margalida Mesquida Mayol, Joana Ramonell Martorell i Francisca Mª Niell Gomila.

Assessors premsa: Onofre Arbona Miralles i Gabriel Gomila Jaume.

tot l'Estat, com són assistència mèdica i hospitalària, campanyes d'informació i divulgació i obtenció de recursos"

"Comptam amb la col·laboració -afegeia la presidenta local- de l'Associació, la qual disposa de medis per poder dur gent especialitzada per donar conferències, fer revisions de diagnòstic precoç. Per altra banda comptam amb la recaptació de fons derivats de vidrioles, cucs de monedes de cinc duros, socis, etc."

"La nostra tasca -continuava- anirà orientada a tota la gent. Hem d'aprendre a menjar adequadament, sensibilitzar els fumadors que és perjudicial, així com l'alcohol; mentalitzar i aconseguir que les dones i els homes en arribar a una edat de risc es facin les revisions preventives..."

Ja per acabar, na Catalina Ferrer deia: "Esperam el suport de la gent de Montuïri i volem que utilitzin aquesta junta local, que estarà sempre al seu costat i romandrà oberta a tota la gent que hi vulgui formar part".

O. Arbona

**L'Ajuntament de Montuïri, la Correduria
d'Assegurances Gomila i la revista Bona Pau convo-
quen un concurs
públic per a la concessió del Premi Literari**

V CONCURS CONTE CURT SANT BARTOMEU

Bases

1.- S'estableixen els següents premis literaris:

a) Un primer premi de 100.000 pessetes patrocinat per la Correduria d'Assegurances Gomila.

b) Un segon premi de 75.000 pessetes donat per l'Ajuntament de Montuïri.

c) Un tercer premi de 50.000 pessetes també donat per l'Ajuntament de Montuïri.

Les obres guanyadores dels premis passaran a ser propietat de l'Ajuntament de Montuïri. Les entitats convocants es reserven el dret de publicar-les.

2.- El tema per a concórrer a aquests premis literaris serà el d'un conte curt.

3.- Cada autor o autors sols podran presentar una obra, que haurà d'esser original, inèdita i escrita en llengua catalana.

4.- Els originals, per quintuplicat, s'hauran de presentar en folis escrits a màquina o ordinador, a doble espai i per una sola cara, figurant al principi o a la coberta el títol de l'obra, la qual tindrà una extensió que oscil·larà entre cinc i deu folis. Se signaran en pseudònim, tenint en compte la base 6ª.

5.- L'obra haurà de tenir entrada abans de les 14 hores del dia 24 de juliol de 1996 a les oficines de l'Ajuntament de Montuïri, fent constar que és per al **V Concurs Conte Curt Sant Bartomeu**, Plaça Major, 1 - 07230 Montuïri. L'autor podrà demanar un justificant d'entrada de la seva obra.

6.- En un sobre petit, a part, tancat i adherit a l'obra literària, s'inclourà un escrit amb el nom, adreça, localitat, DNI, edat, professió i telèfon. A l'exterior figurarà el títol de l'obra presentada i el lema o pseudònim que identifiqi l'autor del treball.

7.- El jurat podrà deixar desert algun o tots els premis.

8.- El veredict del jurat es farà públic dia 15 d'agost de 1996 a les 22 hores a la sala d'actes de l'Ajuntament. I tot seguit hi haurà el lliurament de premis.

9.- La participació en aquest concurs implica l'acceptació de les presents bases. Les decisions i interpretacions del jurat seran inapel·lables.

10.- Un exemplar de les obres presentades a aquest concurs i que no hagi estat premiat, podrà esser retirat per l'autor a partir de l'endemà del veredict del jurat i dins un termini de tres mesos, transcorreguts els quals no es respondrà de la seva conservació.

Montuïri, abril de 1996

Llibre nou

"Las zonas vitales de la personalidad" d'Ángel Izquierdo

Hi ha molta gent que s'accepta així com és sense amagar cap dels seus defectes, i en canvi difícilment reconeix la seva responsabilitat davant qualsevol equivocació.

Aquesta és, creim, la premissa que va moure l'autor, tota vegada que aquest llibre no està escrit per convèncer de la veritat o falsedat de la pròpia postura. Propugna combinar el sentit comú dels esdeveniments, intenta donar ànim al lector perquè reflexioni sobre la pròpia experiència de la vida després de comparar-la amb la que més li convé.

Un llibre ple de preguntes i suggerències sobre la manera de ser, convida a prendre determinacions concretes i, si és precís, a canviar la manera de viure, una vegada superats els problemes que l'enrevolten. - O.A.

Editat per "San Pablo" - Madrid, 1996 - 210 pàgs.

Crèdit Obert

La Hipoteca amb solucions de futur

"la Caixa"
FUNDACIÓ CAIXA
D'ENLLIBRAMENT

S'ha dit que...

... ses eleccions anaren tan bé com sempre. Es tres partits majoritaris de Montuïri tragueren més vots que a ses passades generals. I tots contents.

□

... es rallie de principis de mes no va agradar a tots. Això que es cotxes passassin per dins es poble fou motiu de menyspreu... i d'inconvenients... i de riscos.

□

... pareix que a qualcú que va amb cotxe per dins es poble, diumenges i dies feiners, li regalen sa gasolina.

□

... es truquers -tant es guanyadors com es perdedors- es dia des sopar de s'entrega de premis anaven desbocats i entusiasmats, sobretot sa joveña... i qualche grandolàs. I no diguem d'en Toni "Roegó", que no es cansava mai de ballar... i amb una joveneta truquera. I tot això ja abans des brindis.

□

... alerta, que a Montuïri a vegades es moren en sèrie: aquest mes, cinc funerals en cinc dies seguits.

□

... alguns carrers han quedat asfaltats però no estaria de més que qualche tècnic de s'Ajuntament es cuidàs de veure com queden, ja que n'hi ha que tenen molt que desitjar.

□

Les tres parelles guanyadores del campionat de truc de Can Pieres

... pot esser degut an es nou asfaltat, però no es veia mai tanta brutícia pes carrers com ara.

□

... es decret d'alcaldia referent an es fems des cans ha estat molt ben rebut pes poble. Ara sols manca que es posi remei an es fems des cavalls, muls... ja que amb una descarregada d'aquests animals és com si ho fessin molts de cans junts.

□

... segueix sa polèmica de ses direccions prohibides, però es molt més perillós sa quantitat de gent que no les respecta. Per això val més no posar-les.

□

... se sentiren molts de remors re-

ferent a sa presentació de candidatures per a sa presidència del CE Montuïri, però a la fi només n'hi va haver una. Es veu que n'hi ha que els interessa més sa Federació.

□

... què passarà si el CE Montuïri baixa de categoria?: Seran montuïrers es jugadors, sempre criticats? I això que a la fi són es qui han donat es call.

□

... s'intentarà ascendir un altre cop? "Qui lo sa"!

En Xerrim

S'ACUDIT DE S'ESPARDENYARET

- Desvergonyida! Com més va, manco en tens, de seny!
- Però, mu mare: qui em va fer posar Bàrbara: vos o jo?

**La
vostra
tenda
d'esports**

(davant Can Binimelis)

Carrer Sala, 7 • Telf. 16 83 13 • 07260 Porreres

L'Ajuntament informa

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària celebrada dia 11 de març de 1996

Lectura de l'acta anterior

En l'aprovació de l'acta anterior, Mateu Ginard adverteix que s'ha produït una modificació arbitrària en la composició del tribunal qualificador del concurs ordinari per a la provisió de plaça de secretari-interventor de l'Ajuntament. El batle exposa que havia entès que hi hauria representants de cada grup municipal entre els vocals del tribunal i com que el nombre final resultava parell va resoldre incloure'n un altre del seu grup per tal de comptabilitzar-lo senar. Finalment també s'hi va afegir Gabriel Miralles en parells termes.

Delegació de gestió de l'impost sobre bens immobles

Per unanimitat s'acordà delegar en la Comunitat Autònoma la liquidació i revisió dels actes dictats en via de gestió tributària referents a l'impost sobre bens immobles.

Delegació de la recaptació

D'acordà per unanimitat delegar en la Comunitat Autònoma les facultats de recaptació tributària en període voluntari i executiu dels conceptes següents:

- Impost sobre bens immobles.
- " " activitats econòmiques.
- " " vehicles de tracció mecànica.
- Contribucions especials.
- Resta d'ingressos públics gestionats mitjançant rebut.

Adhesió al programa Leader II

Considerant els beneficis que el programa Leader II pot dur al nostre poble, per unanimitat s'acordà:

- Sol·licitar l'adhesió de l'Ajuntament al programa Leader II.
- Nomenar el batle com a representant de l'Ajuntament.
- Crear un partida pressupostària de 5.000 pessetes.

Oficina d'informació juvenil

Després d'una breu justificació feta pel regidor Gabriel Miralles, per unanimitat s'acordà la creació d'un punt d'informació juvenil a l'Ajuntament, integrat dins de la xarxa que coordinarà el

Servei de Promoció Econòmica de la Mancomunitat del Pla a través de l'Oficina d'Informació Juvenil.

Liquidació Pressupost de 1995

Es donà compte de l'aprovació per Decret de Batlia de l'expedient de liquidació del pressupost de 1995, informant que presenta un romanent de 9.241.598 pessetes. Intervingué Bartomeu Servera manifestant la seva disconformitat amb els resultats presentats, tota vegada que no reflecteixen adientment la vertadera situació financera, atès que bona part dels impostos pendents de cobrar no es podran realitzar.

Aquí el batle recordà el compromís adquirit anteriorment de procedir paulatinament a una correcta depuració de saldos de deutors, i tot seguit la corporació es donà per assabentada.

Petició d'institut al Pla

A rel de la implantació del diferents cicles d'ESO així com d'un manifest per part de la Coordinadora d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes del Pla de Mallorca, la corporació per unanimitat acordà adherir-se a la petició de construir un institut d'ESO al Pla de Mallorca, però sense fer pronunciament exprés de la localitat on s'haurà d'ubicar.

Mocions

Els regidors del PSM valoraren que en conjunt la reforma circulatòria que funciona no és positiva, sobretot per considerar que la majoria dels montuïrers —i no els externs, com es pretenia— en paguen les conseqüències. Per això es proposà que la circulació es retornés a la seva situació original.

Després de donar-se detalls i explicacions, la moció fou rebutjada per majoria (8 vots en contra —PP i PSOE— i 3 a favor —PSM—).

Precs i preguntes

1.- *Prec sol·licitant l'expedient d'obra que es realitza al Figuerol just davant les cases antigues i si no es compleix els requisits legals necessaris es proposa que s'acordi la paralització immediata.*

R.- El regidor Arbona contestà que

aquesta obra s'ha aturada per Decret de Batlia de 15 de febrer de l'actual i que l'expedient es troba en mans de l'arquitecte assessor municipal.

2.- *Prec afavoridor de la descongestió del casc urbà: Es proposa iniciar estudi per tal que dins aquest període de govern municipal es pugui donar continuïtat al carrer de Joan Alcover com a mínim fins al carrer del Garrover.*

R.- El batle contesta afirmant que aquesta qüestió s'haurà de posposar fins que es pugui discutir amb motiu de la pròxima revisió de les NNSS.

3.- *Prec proposant iniciar estudis i tràmits per tal de canviar la ubicació de la Creu de Son Rafel Mas, concretament a la placeta del Pou del Dau.*

R.- El regidor Arbona contestà manifestant que aquesta creu fa més de setanta anys que està allà mateix i que el seu grup es mostra partidari que quedi allà on està. I per la seva banda el regidor Miralles comentà que la creu amenaça caure i que per això seria aconsellable situar-la a l'entrada de la carretera de Lloret.

4.- *Què passa amb la fita de terme de la carretera de Pina que està tirada dins del torrent?*

R.- Ja s'ha donat l'ordre oportuna perquè un camió-grua vagi per restaurar-la al seu lloc.

5.- *És possible conèixer les despeses desglossades de les festes dels darrers dies?*

R.- Prèviament s'ha donat complida resposta per escrit, un resum de la qual figura a l'expedient de la sessió.

6.- *Quan es pensa convocar la reunió a la què es comprometé el batle al darrer plenari per tal de definir la relació de l'arquitecte amb l'Ajuntament?*

R.- El tema està lligat a la creació d'una oficina tècnica a la Mancomunitat del Pla de Mallorca i es troba actualment pendent de resolució.

7.- *Ens agradaria conèixer com està i quina previsió teniu pel solar davant la cooperativa.*

R.- Realitzats els oportuns esbrinaments, ha resultat que dit solar és de propietat del Govern Balear.

(Preguntes formulades oralment pel grup municipal del PSM)

Programa dels actes entorn a la festa des Puig - 1996

Dia 5 d'abril - "Divendres Sant"

A les 16 h.- 1ª fase del 2º campionat de tella en el camp municipal de futbol "Es Revolt". (Inscripcions a l'Ajuntament fins a dia 3 d'abril).

Reglament:

- La tella ha de ser de pedra.
- La tirada serà de 12 metres.
- L'eliminàtoria es farà per sorteig a 10 tirades.
- Guanyarà el qui tombarà més vegades el rebot.
- Es classificaran els 10 primers.

Premis

1º: 25.000 pts. 2º: 20.000 pts. 3º: 15.000 pts.

A les 21 h.- Exposició d'aquarel·les i "plumilla" a càrrec de Joan Marí a la sala d'actes de l'Ajuntament.

Dia 8 d'abril - "Segona festa"

A les 9 h.- Començarà la jornada de tallers i jocs (organitza el col·lectiu "S'Ortiga" i durarà tot el dia).

A les 20 h.- A la Sala d'actes de l'Ajuntament, presentació del llibre dels contes curts, guanyadors del IV Concurs Sant Bartomeu'95. (S'obsequiarà amb un exemplar als assistents).

A les 21 h.- Representació a la Sala Mariana de l'obra "Ni una gota d'allò, ni una bolla d'això", d'en Joan Mas, pel grup de teatre "Voramar". (Entrada gratuïta).

Dia 9 d'abril - "Dia des Puig"

A les 9 h.- A la plaça: Lliurament de la vara de "Batle des dia des Puig" a Onofre Arbona Miralles.

A les 9'30 h.- Sortida a peu cap al Puig de Sant Miquel.

A les 10'30 h.- Al Puig: final del 2º campionat de tella.

A les 11 h.- Missa a l'ermita de la Mare de Déu de la Bona Pau. Celebrarà l'Eucaristia i predicarà l'homilia el Pare Antoni Martorell, fill il·lustre de Montuïri.

A les 12 h.- Ball de bot amenitzat per la Banda de Música de Montuïri.

A les 13 h.- Ball de saló amb orquestra a l'esplanada del restaurant del Puig de Sant Miquel.

A les 17 h.- Competicions esportives "pares contra fills" en Es Dau. A les 21 h.- A Plaça: Actuació de música tradicional per ballar, a càrrec del grup "Voramar".

Dies 9, 10, 11 i 12

Es realitzarà un campionat de ping-pong, per eliminatòries, en el Local Jove a partir de les 19 hores per a persones entre 8 i 80 anys d'edat)

Inscripcions a l'Ajuntament fins a dia 3 d'abril.

Dia 10, 11 i 12

Setmana poliesportiva:

- Bàsquet aleví femení
- Bàsquet infantil.
- Futbol iniciació

Dia 12

A les 20 h.- En el Local Jove: Entrega de trofeus i premis a més del col·loqui sobre esport escolar.

Crònica del quart aniversari de "S'Esbart des Pla"

En el matí del diumenge 24 de març, el Dau s'anima. Un nombrós grup de "S'Esbart des Pla" espera l'ordre de partida. El dia és esplèndid. Canvis d'impressions, trullet i ambient festós entre els qui esperen. Són molts i se'n van afegint. Abunda la gent jove. Ells i elles. Molts de nins i també bastants de majors.

Es veu un petit núvol compacte a l'altura, el qual, per un moment, pren el color del foc. Sentim el tro d'un coet i partim amb ganes. La xerradissa és animosa i optimista. L'Esbart viu anticipadament un dia feliç.

Travessam camins, prenem canimois, saltam voreres i molts cullen espàrees fins arribar al talaiot de Mianes.

Un breu comentari i tornam partir.

Un llarg camí de carro d'un temps ens duu a Son Miró. Uns s'amaren de l'aroma i la fragància del camp; altres han sentit el perfum de la paella que ens espera. Més tard, una menció especial pels cuiners i cuineres.

Després del dinar, la festa. Escoltam entusiasms la veu d'en G. Bibiloni interpretant fragments d'òpera i sarsuela. Breu posada en escena d'una paròdia còmica d'en Joan Gomila i Companyia, poemes, etc. Tot sota la direcció de Guillem Nicolau, el qual es multiplica.

Cada any supera l'anterior. "S'Esbart des Pla" es únic.

M. M. A.

**INSTITUT
D'ENSENYANÇA
SECUNDÀRIA
LLUCMAJOR**

**FORMACIÓ PROFESSIONAL
CURS 96/97**

CICLES FORMATIUS DE:
INICIACIÓ PROFESSIONAL

- Operari/a en instal·lacions elèctriques de baixa tensió. (1 any)

GRAU MITJA

- Equips i instal·lacions electrotècniques. (2 anys)
- Gestió administrativa. (1 any)

GRAU SUPERIOR

- Administració i finances. (2 anys)
- Muntatge i manteniment d'instal·lacions i processos. (2 Anys)

PREINSCRIPCIÓ
DEL 15 D'ABRIL AL 7 DE MAIG

MÉS INFORMACIÓ TLF: 66 03 66 FAX: 66 22 88

Eleccions

Dins un clima de la més completa tranquil·litat i normalitat, dia 3 de març passat hi hagué eleccions generals a Corts. A Montuïri anà a votar el 83'1%. El resultat de les votacions en el nostre poble fou aquest:

	Vots	%
PP	745	48'10
PSOE	509	32'86
PSM	229	14'78
IU	22	1'42
Verds	13	0'84
UM	7	0'45
ERC	6	0'39
Altres	2	0'13
Nuls i blanc	17	1'09

Obsequi de dos quadres a l'Ajuntament

Amb l'objectiu que romanguin a la sala d'actes de l'Ajuntament, els montuïrers Joan Verger Pocoví i Pau Servera Garau varen regalar dos quadres: un del Rei i l'altre de la Reina. Aquestes dues obres pictòriques són obra de l'artista Rafel Pocoví Servera.

Excursió de la 3ª Edat

Un grup de 110 persones majors, el passat 20 de març realitzaren una excursió de tot el dia. El matí visitaren les instal·lacions de "Palo Túnel", a Bunyola.

Moment en què un dels norantins de Montuïri anà a depositar el vot

El migdia es traslladaren a Formentor per contemplar aquells paratges. Després foren a dinar a un restaurant de la Badia d'Alcúdia i l'horabaixa retornaren a la vila.

Junta contra el Càncer

Dia 23, en el Local Jove i en el transcurs d'un solemne acte celebrat amb nombrosa assistència, va romandre constituïda a Montuïri la Junta Local contra el Càncer. Resultà promoguda presidenta Catalina Ferrer Ribas.

S'Esbart des Pla

Dia 24, el grup de S'Esbart des Pla va realitzar l'excursió anual commemorativa de la seva creació pels voltants del

terme. Enguany foren prop d'un centenar. Dinaren a Son Miró.

Campionat de Truc

El campionat de truc que s'havia celebrat a Can Pieres es va concloure el dia 26 amb un sopar, entrega de regals a tots el participants i trofeus al guanyadors. Ha durat uns dos mesos i hi han participat 26 parelles, d'elles 2 de dones. El resultat final pel que fa a les tres primeres parelles classificades fou el següent:

1ª - Joan Mayol "des Forn" i Guillem Vaquer "de sa Vinyeta".

2ª - Joan Fornés "Mora" i Rafel Ribas "de Son Reus".

3ª - Rafel Nicolau "Moragues" i Llorenç Gacias "de Son Sastre".

El portal de Can Socies en el Carrer Major. Un indret catalogat dins el patromini històric-artístic de Montuïri que dona vergonya tal com es troba degut als cables de la telefònica

Hamburgueseria Pub Es Dau

Avda. Es Dau

Montuïri

Agraïment

Troband-me molt apenat i dolorit, motivat per la mort de la meua estimada mare —fet que coincidí amb el meu estat post-operatori a conseqüència d'una intervenció quirúrgica feta a la meua persona el passat 11 de març a l'hospital de la Creu Roja— em sent incapaç d'escriure així com ho faig habitualment. No obstant vull aprofitar un poc de l'espai que em té reservat *Bona Pau* per els meus escrits, per agrair a totes quantes persones donaren assistència a la meua mare estant jo absent.

Des d'aquí don les gràcies als meus cosins, altres familiars, veïnats, amics i altra gent bona, els quals hagueren d'actuar ràpidament i prendre decisions, com fou anar a cercar la metgessa, cridar l'ambulància per traslladar-la a Son Dureta, tenir-li esment... encara que dissortadament no es pogué fer res per salvar la seva vida. Però em consta que encara que jo no hi fos, es féu tot el possible.

Especial agraïment vull transmetre també a les persones que em visitaren al llit de l'hospital després d'haver-me operat i en particular als qui el dia de la mort de mu mare estaren al meu costat expressant paraules de conhort i fent-me companyia. Com també vull agrair les gestions que feren per trobar el metge que m'havia operat i supeditar-me a les ordres que donaria aquest al personal sanitari, mitjançant una medicació adequada. Així vaig poder sortir de l'hospital encara que anticipadament.

Em consolà molt la nombrosa assistència de gent a ca meua, a l'enterrament i funeral i a donar el condol.

A tothom, moltes gràcies.

Sion Nicolau Jaume

Presentació del llibre "IV Concurs de Conte Curt Sant Bartomeu"

El capvespre del dia de la 2ª festa de Pasqua, dia 8, a les 8, a la sala d'actes de l'Ajuntament es farà la presentació del llibre que conté els tres contes curts premiats en el darrer concurs literari Sant Bartomeu.

Els assistents a l'acte seran obsequiats amb un exemplar.

Montuïrers per Andalusia

Més d'una vintena de montuïrers —els veim a la foto tirada dins l'Alhambra de Granada— de l'11 al 16 de març passat realitzaren una excursió per quasi totes les províncies d'Andalusia, on visitaren els llocs de més interès històric i artístic. També, amb gent gran de diferents indrets de Mallorca, juntament amb altres de varies regions d'Espanya, realitzaren una demostració gimnàstica en el poliesportiu de Màlaga

L'Ajuntament preveu convertir la zona de serveis de la carretera en polígon industrial

Segons poguérem llegir a la darrera del mes passat a la premsa de Ciutat, l'Ajuntament projecta convertir la zona de serveis de la carretera en polígon industrial. Una modificació que es faria aprofitant la modificació de les NN.SS. tot adequant-les a les del Pla Territorial

d'Es Pla. S'ha sol·licitat a Obres Públiques que una extensió de 25.000 m² sien per edificar en rústica normal i 50.000 m² en zona protegida.

De moment i per aquest motiu ja s'ha procedit a paralitzar les llicències d'obres per aquells indrets.

INÉS

Artesania en flors naturals i seques

Comunions - Noces - Rams
Decoració d'església i restaurants
en flors naturals

Recordatoris - Flor seca -
Punts de llibres - Angelets
Encàrrecs amb antelació

Carrer Palma, 61

• Horabaixes •

07230 Montuïri

Pere Miralles Cerdà, director de "Sa Canova"

Allà investiguen, experimenten i divulguen tot quan fa referència al món agrícola

N'hi ha que diuen que l'agricultura de cada pic va a menys, que Mallorca és una illa exclusivament per al turisme. Però no tothom pensa així. La prova està en el gran esforç que realitzen certs institucions i persones per mantenir i millorar l'activitat agrícola a les nostres illes.

En el terme de Sa Pobla s'hi troba ubicada una finca d'experimentació agrícola, "Sa Canova", la qual depèn de l'Obra Social i Cultural de "Sa Nostra". Aquesta funciona des de l'any 1972 i és dirigida pel montuïrer Pere Miralles Cerdà, qui va començar-hi a treballar fa onze anys com a tècnic ajudant agrícola i ocupa l'actual càrrec des de fa aproximadament un any i mig.

En Pere estudià a València, on obtingué el títol de Tècnic Especialista d'Hortofrutícola i Jardineria, i just acabada la carrera ja entrà a formar part de l'equip de "Sa Canova".

Però per conèixer una mica més l'activitat que es duu a terme a "Sa Canova", així com també el paper que representa dins la pagesia mallorquina i la societat en general, fou en mateix tècnic el qui ens va contestar.

– Quina és la tasca principal de la finca experimental "Sa Canova", Pere?

– La tasca principal es pot dividir en tres nivells o aspectes diferents, que són la investigació, l'experimentació i la divulgació.

– Comencem per la primera.

– Pel que fa referència a la investigació, a "Sa Canova" solem cercar general-

ment la col·laboració d'altres institucions, per així unir esforços i realitzar projectes conjuntament. Actualment col·laboren amb nosaltres el departament de Fisiologia Vegetal de la Universitat de les Illes Balears i la Conselleria d'Agricultura. I realitzam investigacions, com per exemple l'arrelament de l'estaca de garrover, estudi del cultiu del trèbol per veure la resistència a la sequera d'aquest ferratge.

– I a nivell d'experimentació?

– A nivell d'experimentació, el nostre objectiu és traslladar les investigacions realitzades a la Universitat i al món de la pagesia. En aquests moments estam experimentant en el cultiu hidropònic, que consisteix en sembrar la planta en un substracte artificial. Existeixen dues variants, que són les de sembrar-lo en un

substracte orgànic o inorgànic com pugui ésser la grava. Aquest tipus d'experimentació es realitza sobretot per optimitzar l'espai. Hem de pensar que l'espai d'un hivernacle és limitat i és molt costosa la construcció de més hivernacles. Anteriorment es creia que aquest tipus de cultiu era molt contaminant, però hem pogut observar que no és així, ja que tota l'aigua amb adobs i fertilitzants que la planta no absorbeix, la podem recuperar i reciclar. D'aquesta manera s'evita que aquesta aigua arribi a la capa freàtica i deixi la terra contaminada. Basta dir que a Holanda s'espera que l'any 2.000 tots els cultius i hortalitxes es realitzin mitjançant el cultiu hidropònic.

– I del tercer nivell?

– Dins del tercer nivell d'activitats hi trobam la divulgació, la qual consideram una de les més importants, perquè... de què serviria tot el treball i esforç realitzats si llavors no es donàs a conèixer?

– Com ho divulgau?

– Hi ha diverses maneres d'arribar al públic en general i al pagès. Es pot fer mitjançant l'entrevista directa amb l'agricultor. Aquest acudeix a "Sa Canova" i nosaltres l'assessoram de la millor manera que podem, fins i tot ens podem traslladar a la seva explotació agrària. També organitzam conferències i cursos per donar a conèixer el què feim i el fruit de la nostra feina. I finalment realitzam publicacions, les quals són una recopilació de totes les investigacions i experimentacions amb les corresponents dades.

– Quina incidència té a les escoles?

– A "Sa Canova" rebem visites d'escolars perquè coneguin el què feim i el món agrícola en general. Hem realitzat uns quaderns de treball el quals són enviats amb antelació a cada una de les escoles que ens han de visitar. Son tres quaderns amb un nivell diferent per a cadascun. El primer tracta sobre la meteorologia. El segon és l'anomenat "Jornada agrícola", el qual pretén que l'al·lot s'identifiqui amb l'agricultura. I ja el darrer, el més avançat, és l'anomenat "Investigant Sa Canova", i tracta sobre la investigació a la finca experimental. Els grups d'escoles que ens visiten

CRÉDIT
HIPOTECARI
"SA NOSTRA"

Elegeix un Préstec Hipotecari ple d'avantatges: baix interès, condicions de pagament excepcionals i seguretat.

Préstec Hipotecari "SA NOSTRA":
tan bo com el que més i a casa.

Perquè tingui casa, amb tota seguretat.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

LI OFERIM MÉS OPCIONS

7'90%*

* Nominal el primer any.
Bona variable: CECA + 0 punts
o MIBOR a un any + 2 punts, a l'elecció del client. Bonificació mensual TAE 11,81% calculada per operació de 10 milions i termini màxim 20 anys, comissió d'obertura 2% referenciat a MIBOR a un any.
(943% últim publicat novembre 1995)

QUOTA FIXA MENSUAL
DES DE 8.923 PTA*
PER MILIÓ

* Per operacions a 30 anys, interès nominal 10,20% tres primers anys.
Resta variable referència CECA + 0 punts
o MIBOR a un any + 2 punts
a l'elecció del client. Bonificació anualment
Quota calculada per operació de 10 milions a un interès nominal del 10,20% durant tota la vida del préstec.
TAE 11,891% calculada per operació de 10 milions. Referència MIBOR a un any.
Comissió d'obertura 2%
(943% últim publicat novembre 1995)

tenen l'oportunitat de quedar fins a l'horabaixa per realitzar pràctiques.

- Quina impressió tens d'aquesta tasca?

- Personalment crec que aquesta és una de les feines més importants, ja que de cada pic hi ha una mancança més gran de coneixements referents al camp i a la pagesia.

- Només realitzau investigacions amb plantacions o esteneu l'experimentació i investigació en adobs, fertilitzants o maquinària?

- Tot està enfocat al que són les plantes. Ara si els adobs són part fonamental en les plantacions, per exemple, hem realitzat experiments de fertirigació, mirant de regar i abonar al mateix temps les plantes a fi d'aconseguir que tota plantació obtengui la quantitat oportuna d'aigua i d'adob en el moment indicat. De fet hem instal·lat a la finca un autómata. Aquest aparell és emprat per regar i abonar, d'una manera informatitzada els diferents cultius que tenim.

- Quines investigacions teniu previstes realitzar pròximament?

- A curt termini hem d'iniciar un estudi sobre l'eficàcia de la utilització de l'aigua amb l'objectiu d'aconseguir saber quin és el volum òptim d'aigua necessària que precisa la planta sense que minvi la producció. Es tracta de saber quina és la quantitat mínima d'aigua que necessita la planta perquè aquesta produeixi el màxim possible. Hem de pensar que la societat de cada vegada està més concienciada en què l'aigua és un bé escàs la qual s'ha d'estalviar al màxim possible. Llavors també estudiarem quin sistema de regadiu és millor per a cada tipus de plantació, ja sigui per aspersió, goteig, sudació...

- Creus, Pere, que els mitjans econòmics, materials... destinats a la investigació i desenvolupament agrícola a la nostra Comunitat, són suficients?

- Crec que són insuficients. Tal volta és molt el que s'hi destina, però mai serà suficient. El món agrícola és molt ampli i queda molt per investigar i estudiar. Això sí: de cada pic els esforços són majors i de cada vegada es fa més feina en aquest tema. El que succeeix a vegades, per no dir sempre, és que la tecnologia fa més via a créixer que la capacitat d'assimilació que té el pagès sobre aquesta. D'aquí ve que trobi tan important el fet

de transmetre de la millor manera els coneixements que anam adquirint en realitzar les nostres investigacions.

- Quins creus que són els principals problemes que fan que l'agricultura a Mallorca vagi desapareixent?

- Un dels principals problemes és que ens estam convertint en una àrea exclusivament de serveis per mor del turisme. Això fa que l'agricultura i la gent que s'hi dedica, minvi. Ara si a Mallorca encara hi ha un sector bastant gran que s'hi dedica, sobretot en el sector hortofruítcola, es pot dir que l'agricultura que més va desapareixent és la tradicional, la de secà. I vull dir una cosa: crec que el sector hortofruítcola serà molt difícil que desapareixi. Hem de pensar que el turisme genera una gran demanda de productes agrícoles, i quasi tot el que es produeix a Mallorca queda a l'illa. Això sí, s'ha de treballar perquè el producte final pugui competir amb el que ve de fora. I per altra banda he de dir que la tecnologia ha fet traslladar gent del sector agrícola a altres sectors, ja que ha aconseguit produir més amb menys mà d'obra.

- Quines alternatives tenen els pagesos en l'agricultura convencional, Pere?

- Alternatives n'hi ha moltes. S'ha de començar analitzant i estudiant les possibilitats de cada pagès, la seva finca, allò que vol realitzar i els objectius que vol aconseguir. Pentura qualcun trobarà que la millor alternativa que té és tancar. Això succeeix quan l'explotació resulta que no és viable. S'han de fer les coses ben fetes, aplicant bona tecnologia, fent estudis de mercat i amb molta dedicació.

- Recomanaries tu l'especialització de cada pagès amb el cultiu d'un producte determinat?

- Si que ho recoman. El que passa, però, com t'he dit abans, és que tota la producció agrícola de Mallorca és consumida generalment a l'illa. Això significa que s'ha de cobrir la demanda de diferents productes, cosa que fa que a vegades l'especialització aquí no vagi gaire bé. El que fa el pagès és cultivar diferents productes per abastir la totalitat de varietats demandades pel mercat.

- I ja per acabar, Pere: Quins consells donaries a un jove o a algú que es vulgui dedicar a l'agricultura?

- El primer consell que donaria és que s'ha de tenir vocació i ha d'agradar. Si

no, val més ja no passar-s'hi. S'han d'adquirir el màxim de coneixements i la màxima formació possible, com també s'ha d'anar informant-se constantment. Llavors s'ha de mirar en què es compta, quina explotació es té, característiques de la finca, de quina aigua es disposa. Una vegada analitzats els recursos disponibles s'ha de fer un estudi molt profund per veure si realment l'explotació pot funcionar. Sobretot aconsellaria fer un producte de màxima qualitat. No interessa produir gran volums, sinó produir productes de qualitat al menor cost possible per tal de poder vendre el producte final a bon preu.

Interessant la feina que s'està realitzant a "Sa Canova". Des d'aquí volem donar les gràcies a en Pere i desitjar-li sort en les investigacions i els projectes que allà està realitzant. També convidaria fer una crida al pegasos en general perquè s'interessin per aquest tipus d'investigacions i pels seus resultats. Que s'assessorin i s'informin de la millor manera. Tot aquest esforç llavors es veurà compensat amb la gran i qualitatosa collita.

Antoni Mesquida Llinàs

Miquel Mesquida Serra "Serra" i Sebastiana Miralles Cerdà "Marrona"

Es conegueren quan ella tenia 13 anys i ell fou porter del CD Montuiri fins al 1936
 Constitueixen la imatge clàssica del matrimoni ben avingut

Conversa baixet, però no en va. Les seves opinions tenen pes. Quan s'expressa durant l'entrevista amb el to suau, sembla que espera el vist i plau d'algu amb més autoritat que confirmi les seves paraules, caut a l'hora de donar una opinió.

Persona que no ha tengut, al parèixer, grans ambicions. El clàssic treballador fàcil de conformar.

El treball i l'esforç per dur la casa endavant durant molt d'anys, li permeten ara, al pas del temps, contemplar la seva vida passada amb satisfacció.

Na Sebastiana Miralles Cerdà "Marrona", la seva esposa, i en Miquel són la imatge clàssica del matrimoni ben avingut que el pas dels anys s'ha ocupat de consolidar. El passat 14 de gener celebraren les seves noces d'or.

En Miquel Mesquida Serra va néixer a Montuiri el 8 de juliol de 1919. Amb ell foren sis germans, per aquest ordre: Maria, Gaspar, Bernat, Joan, Toni i Miquel. Sap llegir i escriure correctament. De nin anà un any amb les monges. Féu la Primera Comunió quan anava a classe amb el mestre Martínez.

Tenen un fill, en Joan, i dos néts.

- Sí -contesta responent a una pregunta que li havíem fet-; he vist moldre el molí de Can Ros (o can Tevet), el de l'amo Andreu, el de Can Blau des Molí d'en Gospet i el del Velar de Sa Torre.

- Fins a quin any va moldre el vostre molí?

- Fins que inauguraren la farinera de sa Cova. Jo ja no l'he vist moldre. Però record quan el desmuntaren. A les moles se les endugueren a Canet, una possessió anant a Esporles, i l'arbre que les movia se'ls endugué mestre Guillem "Silis".

- Quina ha estat la teva professió?

- Al principi, quan era molt jove,aju-

dava als meus pares a conrar el camp. Els meus germans ja s'havien casat. Vaig passar anys cultivant la terra, però la cosa anava de malament en pitjor. Per tant, abandonant el mantí vaig agafar les paletes. He fet 22 ò 23 anys de picapedrer.

- Pots dir-nos amb rapidesa la diferència que hi ha del camp dels temps llunyans al de l'època actual?

Assegut a una butaca devora la seva esposa, obri els braços amb un gest molt eloqüent.

- La diferència és enorme. Certes feines que fa un tractor amb un dia, llavors havíem d'emprar una setmana i ens havíem d'esforçar més. Però la feina estava més ben feta. El camp, acabat de sembrar, donava un aspecte meravellós. Les voreres i llobades, cavades i es podien distingir els soles de la sembradora, drets i nets. Els arbres, ben cuidats. Dins el març-abril llevàvem a mà la cogula dels sembrats, el camp estava ple de

gent que treballava. També hi havia més solidaritat entre nosaltres. Es juntaven dos amics o veïns i amb les seves bèsties (una per casa) feien el que es deia mig parell. Durant l'any, les feines pesades les feien junts, el llaurar i batre especialment. Avui està a la vista: els tractors fan la feina més ràpida, això sí, però... voreres brutes, llobades i racons sense cavar, arbres tocats... És més, arrabassen els arbres perquè no fassin nosa. A l'hora de la collita amb la recol·lectora deixen una quarta part del gra dins el rostoll... Què t'he de dir... Bé, jo diria que en aquell temps era una feina d'artesia.

- Quins eren el teus entreteniments o aficions de nin i jove, posem fins a l'any 36?

La seva dona, na Sebastiana, intervé.

- Llavors hi havia molt poques coses per passar el temps -ens diu fent la mitja-.

- Sí -afegeix en Miquel-, no era com avui. Qualque vespre, amb els amics, sorties a prendre un cafetet curt. Els diumenges, els que podien, anaven al cinema. Tenc records molt agradables del mut: en Tom Tyler i en Xispita, en Tom Mix, en Rayo, na Centella... Però a mi no m'agradava molt el cinema. En aquell temps començaren en el poble a jugar al futbol...

Per aquí volíem anar. En Miquel fou una figura del desaparegut CD Montuiri. Ho recordam perfectament.

- Com va néixer el CD Montuiri?

- Devia esser enrevoltant el 1930. Començarem els al·lots del poble a donar coces a una pilota, a vegades feta de pedaç, i poc temps després ja hi havia dues fraccions on s'hi destriava un cert antagonisme. Els de la Sala Mariana i un altre grup sense organitzar. Els dos grups, encara no nascuts oficialment, s'enfrontaren dins Can Tamos. No dúiem camisetes ni cap peça de vestit que

s'assemblà a un actual equip. Quasi tots amb espartenyas. Segur que dins el camp encara hi havia rostoll. Allò no era futbol ni molt manco esport. Tothom anava darrera la pilota. Amb el temps quedaren ben definits els dos equips: el FC Montuiri, de la Sala Mariana, i nosaltres, el CD Montuiri, si bé el FC quan es va federar prengué el nom de CD. Els dos jugàrem molts de partits contra altres contrincants d'altres pobles. No hi havia lliga com ara. Eren partits amistosos. Però mai els dos equips del poble, una volta fundats, tenguérem un enfrontament esportiu. Si dels dos haguéssim format un sol equip no haguéssim tengut rival.

– Com era el futbol a Montuiri aleshores?

Un interès creixent pel tema que tocam s'està desenvolupant en ell. No ha mester que li preguntin dues vegades.

– El futbol en aquell temps el vivíem i jugàvem com no es poden ara imaginar. No ens proporcionaven cap prenda de roba ni sabates. Anàvem a fer feina a fora vila de sol a sol, a la nit i a la llum de la lluna, quan en feia, ens entrenàvem en el camp de Sa Torre i després a "Sa Corona". Et dic que dormíem arreu els vespres. Però tots acudíem als entrenaments.

– Hem publicat anteriorment quasi tots els components de l'equip. És possible que ens en manqui qualcun. Podríes anomenar-los a tots?

– El temps de donar potades a la pilota dins el sementer de Can Tamos ja havia passat. En el moment de sortir, diríem oficialment, com equip ja teníem nocions de futbol. Amb la camiseta vermella com l'equip nacional érem tot entusiasme i ganes de jugar. El primer porter fou en Mateu "Costa" i quan es retirà jo vaig ocupar el seu lloc davall els pals. A la defensa, en Biel "Rigo" i en Biel "Pellusco". El davanters contraris els tenien mals de tòrcer. Interiors i davanters: Jordi "Soldadet", Biel "Muix", Joan "Pellusco", Rafel Mora, Joan i Gabriel "Borreio", Mateu "Confiter", Pere "Badia", Miquel "Xinet" i "Xibau" a qui li dèiem "Sans". No tocàvem amb els peus en terra, l'entusiasme ens feia volar damunt el camp. Jo em vaig rompre una clavícula jugant contra els santjoaners. Alguns dels components s'entrenaven i jugaven d'amagat de ca seva. Coneixien el nostre esperit tots els equips de Mallorca. Durà poc temps. En

la guerra civil del 36 va desaparèixer l'equip i el club.

En Miquel reviu aquell temps i aquells moments altra volta i roman de cop en silenci.

– Feres el servei militar?

– I ben complit.

És la resposta clàssica dels qui el 36 els trobà a l'edat de "quintes" o enrevoltant. S'ha posat a riure i continua.

– Em vaig incorporar el 15 de març del 38 i m'amollaren el setembre del 44. Sis anys i mig de "mili". Els darrers anys els vaig fer com assistent amb don Toni Verger (de Mianes), que era capità i amb qui ens lliga una gran amistat.

Na Sebastiana, la seva esposa, devora nosaltres manipulant amb un ganxet, somriu amb les respostes del seu home, i de tant en quant fa algun comentari.

Canviem de tema.

– Quants d'anys fa que us casàreu, Miquel?

Aquí pren les missions na Sebastiana.

– Ens casàrem el 19 de gener del 46. Ara ha fet 50 anys, ens contesta aquesta. Nosaltres volíem celebrar-ho començant amb una missa el mateix dia de l'aniversari, però passà un fet molt curiós.

És feliç quan ho conta.

– Quan ho diguérem al rector ens va dir que aquell dia no hi havia missa a Montuiri. "Però veniu a Sant Joan i allà també anirà bé" ens digué. Vengué a cercar-nos, ofrem missa a Sant Joan i tornàrem amb ell cap a Montuiri.

– Així mateix ho saberen els amics?

– Ja ho crec –continua na Sebastiana–. Férem un dinar pels familiars i alguns amics i rebérem visites. Ens feren molt de cas.

– Quin temps festejàreu?

Ella contesta i en Miquel mou el cap lentament i afirmativament.

– En Miquel tenia 16 anys i jo 13, quan ens coneguérem. Quan ens casàrem ell en tenia 26 i jo, 23. Algú trobarà que festejàrem molt de temps, però els qui han viscut aquella època sabran que entre el Moviment i els difícils temps que corrien, era difícil casar-se.

Vertaderament dona gust escoltar-la i situar-nos en aquells anys. Demanam disculpes i continuam amb en Miquel.

– Què opines del temps actual?

Sembla que està parlant amb ell mateix quan contesta.

– Jo diria que estam passant uns bons moments. Però alerta. Després d'una temporada bona en ve una de dolenta. Si les persones que visqueren en aquella època ens vessin, s'espantarien, no del nostre elevat nivell de vida, sinó del que ens queixam.

– Amb quin tipus de persona t'agrada relacionar-te?

– Apreci les persones comprensives, que t'escolten i que s'interessen pels problemes que els exposes.

– Què és el que admires més del nostre poble?

– Els grups culturals, com són el Patronat de Música, S'Esbart des Pla i especialment el nostre club de futbol.

– Què et preocupa del món actual?

S'ha posat molt seriós.

– Em preocupa veure la incomprensió, la intel·ligència humana relacionada amb les guerres, la fam, els atemptes. I totes les males notícies de televisió.

– Una opinió del nostre poble?

– Ens ha fuita molta gent i és lamentable, però no rar. No tenim indústria a penes. El camp va a manco. Sols hi ha algun menestral. Hem tornat un poble dormitori.

– T'agrada viatjar?

– Sí, mira, aquests dies hem tornat d'un viatge col·lectiu. Cinc dies a Andalusia.

Li investim de sorpresa i mig en broma.

– Digués, Miquel: vares esser a temps encara d'atjar el llum d'oli?

– I moltes vegades!

El matrimoni ha esclafit a riure. La pregunta els ha sorpresos.

– Per últim, Miquel: què enyores del passat?

– Els amics, les persones que ja no hi són. Pens molt en els que ens deixaren.

Quan ens hem acomiadat, caminant pels carrers, és el vespre. Una brusca fina i freda ens dona a la cara. No és obstacle per concentrar-nos amb els nostres pensaments. Perdura encara la figura d'en Miquel en la seva joventut emmarcada pels pals de la porteria i la xarxa al fons. El qui subscriu era una nin, aleshores. Però aquests records són imborrables.

Miquel Martorell Arbona

Crisi total

El segle XVII és conegut a Mallorca com un dels segles amb més penúries de la nostra història. En els llibres d'actes de l'arxiu surten referències contínues als pobres de la vila, a la necessitat de comprar gra per sembrar ja que no bastava el que es produïa.

El consell de la vila havia de bestreure contínuament diners per poder adquirir aquest gra i altres despeses que tenia la vila. Poc a poc l'endeutament del poble augmentà d'una forma preocupant. Es prenen quantitats a prestamistes de Ciutat, es feien talles (impostos) molt sovint que no podien pagar els montuïrers, s'havien d'assumir per obligació amb despeses sumptuoses en temps de carestia com eren la obligació de tenir armes i pólvora o comprar grans quantitats d'espelmes per a l'església. També per ordre del Virrei s'havia començat a construir la nova casa de la vila que duraria fins a l'any 1966 en que fou enderrocada per aixecar l'actual.

Per afegit, els grans propietaris -que en aquells temps eren la majoria- estaven exempts de pagar talles o pagaven els seus impostos a Ciutat.

L'any 1688 la situació era de fallida total. En una reunió del consell de dia 30 de juliol d'aquest any s'acordà prendre mesures per resoldre la crisi. Tothom que rebia diners de la Casa de la Vila hagué de reduir les seves retribucions (jurats, l'escrivà, el missatge, l'hostaler, etc.), les despeses religioses també s'eliminaren o es passaren a particulars.

De la importància del document en dona prova que fou transcrit per dues persones posteriorment. La primera és una traducció al castellà feta per Bernat Manera que fou secretari de l'ajuntament al primer terç del segle XIX que encara que no signi el document la seva lletra és inconfusible. L'altre document annex no és una traducció, sinó un comentari de dues planes a màquina i que tampoc estan signades, encara que és pot donar per segur que eren fetes pel que també va ser secretari de Montuïri ja en aquest segle Bartomeu Verger, una persona molt interessada en la nostra història local.

El document és prou llarg i tindrà una projecció d'uns quants mesos però el

trobam molt interessant perquè coneguem la situació general del nostre poble a finals d'aquell segle i també els mecanismes pels quals es regia l'economia del municipi.

Die XXX mensis Julii anno a nativitate Domini MDCLXXXVIII

Dits die, mes i any congregats i ajustats en la sala i escrivania de la present vila de Montuïri lloc acostumat a tenir i celebrar consell los honors Arnau Vanrell batle reial, Antoni Miralles "Masroig", Joanot Fornés i Pere Joan Ribes del Pinar, jurats el present any i amb los honors Arnau Vanrell, Pere Jaume, Miquel Florit, Pere Verd ferrer, Antoni Socies de Miquel, Rafel Ribes de Son Boivàs, Bartomeu Mut de Perot, Miquel Socies de Tagamanent major, Joan Antic teixidor i Bartomeu Mas de Joan per al Consell ordinari; Rafel Miralles del Porrassar, Joan Batista Manera, Bartomeu Salvà, Joanot Martorell, Guillem Trobat, Bartomeu Ferrando, Miquel Manera de la Sagonya, Bernat Nicolau, Bartomeu Manera de la Costa, Rafel Miralles de Tagamanent, Antoni Miralles "Xina", Bartomeu Manera d'Arnau, Joan Mas doctor en medicina, Miquel Socies, mestre Gabriel Antic i Bartomeu Gallard cirurgià.

Primerament invocant a l'Esperit Sant, la Mare de Deu Santissima del Roser, l'apòstol Sant Bartomeu, patró d'aquesta vila, juntament amb l'apòstol Sant Pere del qual l'Església Nostra Mare fa esment el dia d'avui, perquè amb el major encert poguem respondre i donar els seus vots cadascun i cadaqual segons serà més al servei de Deu Nostre Senyor: fou proposat per l'esmentat Arnau Vanrell batle reial i jurat major el present any. Dient: Molt honorables jurats i savis consellers, tan ordinaris, com extraordinaris, el perquè s'ha ajustat i convocat a vosses mercès és per efecte de tractar del bé i utilitat de nostra universitat i juntament per fer-los sabedors, representar-los i relatar-ls-hi l'estat misserable de la present universitat i vila que es troba gravada en cosa de 282 lliures cens de que se deuen partida de pensions i aiximateix altres deu-

Maria Ferrer Comas, de Son Canals. Era germana d'en Martí de Son Massanet i per tant tia els quatre germans Guillem, Coloma, Gabriel i Martí de Son Coll. Avui tendria aproximadament 110 anys. Havia nascut a Santa Maria. Va morir ja en fa més de 50.

(Foto de principis de segle)

tes i se li fan algunes despeses d'execucions, per la qual cosa es necessari aplicar algun remei oportú per aliviar els veïns i descarregar la vila.

Vosses mercès resoldran el que toparan més a propòsit per al desempenyament de la vila i del com i de quina manera. I escolata dita proposició han discorregut els vots i parers, tant del consell ordinari com de l'extraordinari d'una i altra part nemini discrepante en la forma següent:

(Continuarà)

Guillem Mas Miralles

L'XI Biennal Internacional de l'Esport a les Belles Arts, 1995

El conseller de Cultura, Educació i Esports, Bartomeu Rotger, durant l'acte de la inauguració. A la seva dreta, el director general de Cultura i Esports, Ramon Servalls, el president del Consell Superior d'Esports, Rafael Cortés Elvira, el delegat de Govern, Gerard Garcia i el batlle de Palma, Joan Fageda.

La Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear conjuntament amb el Consell Superior d'Esports varen exposar a Sa Llonja de Ciutat una mostra representativa de les obres presentades a l'XI Biennal Internacional de l'Esport a les Belles Arts, 1995, com també una selecció d'obres presentades a biennals anteriors i una mostra d'obres del pintor Hans Erni.

D'aquesta manera Palma fou la primera Ciutat en presentar aquesta exposició,

ja que fins ara només s'havia mostrat a Madrid i Barcelona.

Aquesta exposició, que fou inaugurada el 19 de febrer i romangué oberta fins al 17 de març passat, suposa un certamen de pintura i escultura d'alt prestigi internacional amb obres d'artistes de tot el món, la qual fou iniciada el 1967 per iniciativa de Juan Antonio Samaranch, on les creacions artístiques que s'hi presenten tenen una temàtica comuna: l'art i l'activitat física en general.

Poema

Salomó, signe de saviesa

De Bona Pau tot m'agrada
i llegesc tot el que diu,
en que no estigui firmada
amb el nom del qui escriu.

Vaig llegir "Dos dits de seny",
que a baix firma en Salomó;
trobo que té molta raó,
no està bé així com ho feim.

Es nins a sa guardaria
i es vells a sa residència;
no té temps ni paciència
la gent, com abans tenia.

Ses dones quan es casaven
ja no acabaven ses feines;
es padrins, es nins, ses eines,
casa i camp, tot ho cuidaven.

Moltes, com jo, hem estat
filles, germanes i mares;
hem cuidat es fills i es pares,
però això ja s'ha acabat.

No és que estiguin mal cuidats,
els infants i els majors,
mengen bé i van ben mudats;
com altre temps es senyors.

Si el deixes abandonat,
per poder tu treballar,
sap es teu fill que farà?:
el que tu li has ensenyat.

Tant d'esforç i sacrifici
mai es podrà compensar;
molts aniran a acabar
sa vida a un hospici.

Però hem de guanyar doblers
perquè hi ha molt per comprar;
de res ens volem privar,
s'acaben abans des mes.

Ai! Tant guanyat, tant gastat;
tal volta sense pensar
en demà i passat demà
que ens mancarà oli i blat.

Antònia Adrover

12 - 3 - 96

El Dia de les Illes Balears, a Menorca

Els acts commemoratius del Dia de les Illes Balears d'enguany tengueren lloc a Maó i Ciutadella el dies 9 i 10 de març passat. Hi foren presents les autoritats autonòmiques sota la presidència de Cristòfol Soler, President de la Comunitat Autònoma. A l'acte institucional, que tengué lloc a Maó, es va lliurar la Medalla d'Or de la Comunitat a Josep Mascaró i Pasariu, considerat com una de les grans autoritats en el camp de la investigació arqueològica i toponímica de les Illes Balears.

Trobada de revistes de Premsa Forana

El passat 16 de març a la seu de la revista "Fent Carrerany" de Maria de la Salut tengué lloc una trobada de revistes de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca amb l'objectiu de canviar impressions sobre maneres de fer feina amb la utilització dels diversos sistemes informàtics, així com dels diversos estils en la confecció de les pròpies revistes. No cal dir que els marianos ens mostraren els seus sistemes i la tècnica que empren.

Hi hagué una representació de Bona Pau.

Certàmen de fotografia "Fent Carrerany"

El certamen és obert a tothom, en el que també hi ha un apartat juvenil. El 10 de maig de 1996 és el termini de presentació d'obres a Maria de la Salut. A la nostra redacció disposam de les bases, les quals estan a disposició de qualsevol.

Què és la Comissió Interdepartamental de la Dona?

Comissió Interdepartamental de la Dona

Composició

A fi de coordinar les accions en favor de les dones i de millorar-ne l'eficàcia evitant duplicitats, la Comissió Interdepartamental de la Dona es compon per un o una representant de les conselleries següents:

- Conselleria de Governació
- Conselleria de Cultura, Educació i Esports
- Conselleria de Sanitat i Seguretat Social
- Conselleria de Comerç i Indústria
- Conselleria d'Agricultura i Pesca

Dona, si no saps quins són els teus drets, si vols tenir informació directa sobre els programes que duu a terme la Comissió, si vols formular suggeriments o fer propostes per millorar la situació de les dones, som a la teva disposició a:

Plaça de la Drassana, 4. 07012 Palma
Tel. (971) 17 65 65 / 17 64 64
Fax 17 64 46
Tel. gratuït 900-321-321

Vice-presidència del Govern Balear
Comissió Interdepartamental de la Dona

Què és la Comissió Interdepartamental de la Dona?

És un òrgan col·legiat, adscrit a la Vicepresidència del Govern Balear, que té els objectius bàsics següents:

- Promoure la igualtat de drets entre els homes i les dones.
- Evitar la discriminació per raó de sexe.
- Fomentar la participació equitativa de les dones de les nostres illes en tots els àmbits de la societat.

Constitució espanyola, article 14:

"Els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social".

Mateu Miralles Jordà "Costa", nasqué i morí socialista

Persona noble, recta i sencera que lluità pels seus ideals

Consideram que Mateu Miralles Jordà "Costa" és un dels personatges que ben bé es pot incloure dins l'apartat dels "Montuïrers que han deixat petjada", tota vegada que es va destacar com un polític seriós, sencer i va encapçalar la primera candidatura socialista de la democràcia a Montuïri.

Nasqué a la vila el 3 de setembre de 1908 i era fill de Rafel Miralles Verd i de Margalida Jordà Gayà. A ca seva eren dos germans, ell i en Rafel, i dues germanes, Margalida i Joana. Es va casar el 29 de setembre de 1932 amb Joana Aina Verd Garau i tingueren dos fills: Rafel i Francisca.

En Mateu, de petit, com la majoria dels al·lots del seu temps, anà a escola a la vila, primer amb el mestre Palou i després amb el mestre Pomar, a la Sala Mariana. Ara bé, com que el seu pare estava delicat de salut, ell i els seus germans moltes vegades li varen haver d'ajudar, motiu pel qual va deixar alguna classe. Però així i tot quan tengué 11 o 12 anys féu l'ingrés al batxiller i anà a Palma per estudiar a l'Institut. No obstant, aquells anys estava intern en els Teatins, on també hi anava a classe els matins. Però sols va cursar els tres primers anys de batxiller al cap dels quals tornà a Montuïri i es posà a fer feina de pagès, sobretot a la vinya que tenia el seu pare.

Passaren els anys, vengué la república el 1931, i el 1932, quan sols li mancaven uns dies per complir els 24 anys, ja es casava. Muntaren casa i anaren a viure tot sols ell i la seva dona. Però els primers anys de casat encara el trobam jugant de porter amb un dels dos equips de futbol que hi havia a la vila. Era el que dirigia i hi jugava el seu cosí, en Mateu "Confiter", el qual, sabent que quan estava amb els Teatins també hi havia jugat, li demanà la seva participació.

Foren, per a Mateu "Costa", aquests anys de la república, uns anys de vertadera felicitat. Aquelles idees socialistes que de petit anaren covant en ell augmentaren durant aquests anys i això que els seus pares, molt catòlics ells, de fadrí, feren tot quant pogueren per llevar-li del cap aquest ideari. No obstant, quan el veren tan obsessionat amb el socialisme, arriba-

ren a tombar el cap dient: "Deixem-lo fer, que tal vegada va bé". I fou també durant els anys de la república quan començà a ficar-se en política: L'any 1936 s'afilià a Esquerra Republicana. Tenia dos grans amics amb qui lligava molt bé i en el poble eren ben considerats: el batle Joan Mas i Verd "Collet" i el en Rafel Pocoví "de ca ets Andreus". Aquests anys de la república (1931-36) foren per ell els que millor es visqueren en l'aspecte social i polític. I encara durant els temps de la dictadura (1936-75) visqué feel als seus principis, si bé allunyat, per raons òbvies, de la política. Això sí, sense renunciar als seus principis.

Durant aquests anys, no pogué fer mai ostentació dels seus ideals polítics, però sí de la seva bonhomia i solidaritat. Un fet mostra la seva personalitat durant els primers anys de la dècada dels quaranta

quan hi havia tanta escassetat. Un cert dia es presentà a ca seva un bon amic per comprar-li una quartera de blat perquè el necessitava —digué ell—. En Mateu, considerant aquest menester, li va vendre a preu oficial. Ara bé, després va saber que aquest "amic" l'havia venuda a un altre a preu "d'estraperlo". Ell va callar, però molt de temps va covar dins ell aquest fet. Però així i tot no canvià de postura.

Arribada la democràcia, amb la mort d'en Franco i legalitzat el partit socialista, a partir del 76 es va moure dins aquells ideals que mai no deixà. Es va inscriure al partit Socialista i a les eleccions municipals de dia 3 de març del 1979 va encapçalar la llista del PSOE a Montuïri. Obtingueren 3 escons, igualment que el PSM, i 5 UCD. Els dos partits minoritaris formaren coalició i així avantatjaren l'altre. I a Mateu "Costa" li tocava esser batle per haver obtingut més vots que el PSM. No obstant i per indicació de la direcció de Ciutat, acordaren que Francesc Trobat, del PSM, fos el batle i ell el primer tinent de batle i regidor d'Agricultura.

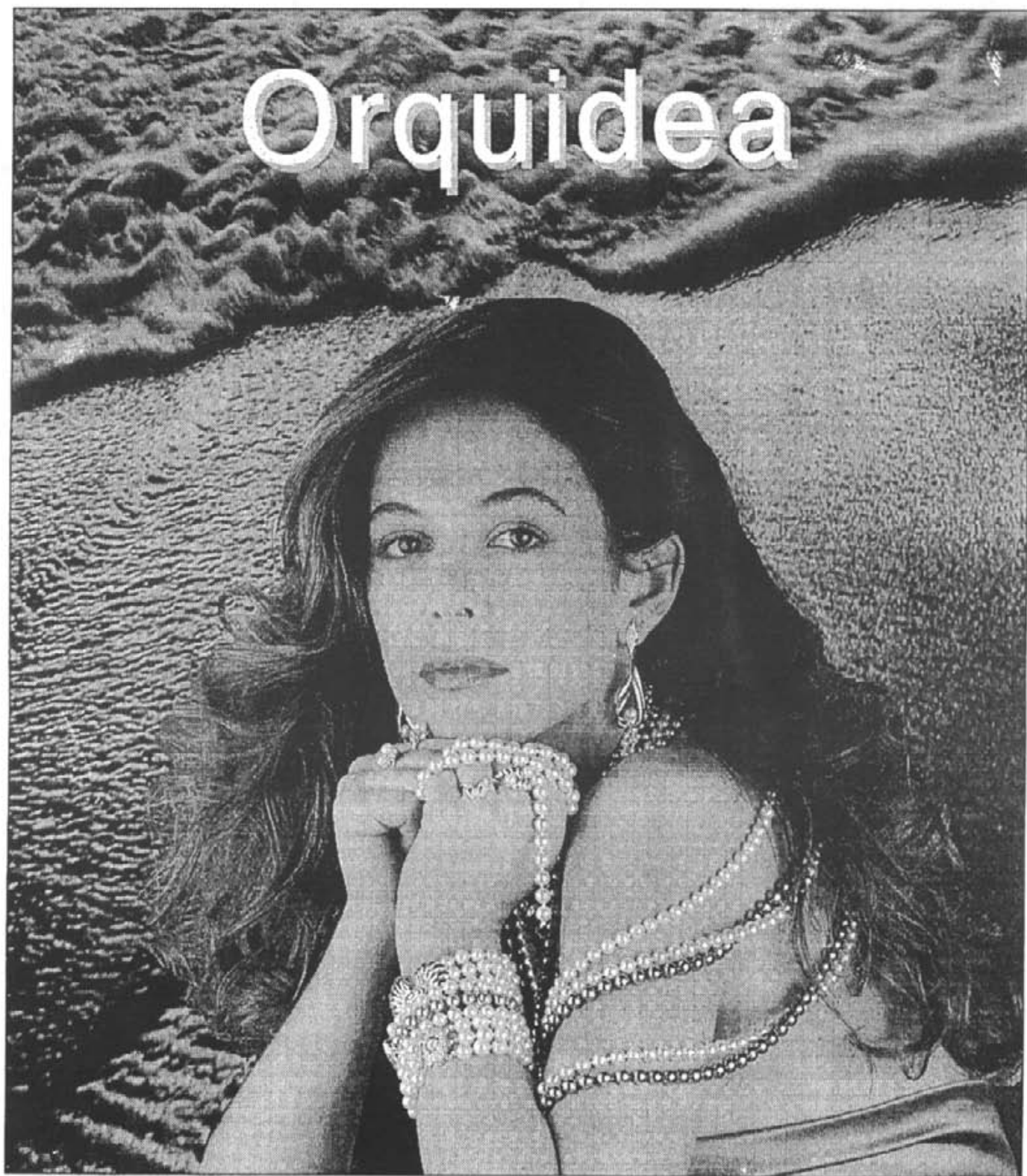
Aleshores presidia l'Agrupació Socialista Local de la qual ell no sols havia estat l'ànima, sinó que era considerat com una persona conciliadora i molt influent dins l'electorat socialista.

Com a conseqüència de totes aquestes virtuts i manera de ser i en reconeixement de la tasca desenvolupada dins el poble i particularment dins el partit socialista, l'agrupació local li va retre un homenatge el 25 de març de 1990 amb motiu dels seus 81 anys i per esser un dels més vells socialistes de Montuïri i haver ocupar càrrecs de responsabilitat dins l'Ajuntament de Montuïri en el primer Consistori de la democràcia. Se li feu una festa, li entregaren una placa commemorativa en un dinar de germanor amb més de 300 comensals i amb assistència de rellevants personalitats del PSOE de Balears.

Dos anys i mig després, el 10 de setembre de 1992, als 84 anys, ens deixava definitivament aquest home sencer, noble, recte, que lluità pels seus ideals i del qual es pot dir que nasqué i morí socialista.

O. Arbona

Orquidea

Perlas
Orquidea®

De la Cendra a la Glòria (i III)

Del Dissabte Sant a la "Festa des Puig"

Despertem el Dissabte Sant tirs matiners d'escopetes i forts esclafits de pólvora estreta dins socons preparats a l'hora, que es mestallen amb els batalls de les joioses campanes, omplint de glòria el dol de tots els fogars, d'on surten les madones satisfetes cap al forn, amb bones barques reblides de panades coronades just rublonets d'ivori, i les sanes i gentils fadrinetes porten amb braços de nacre fresc, saïmoses llaunes de rubiols i crespells per desembafar els paladars, després de les menges fortes. Els nins hi xalaven a dins tan de marruall traullós, i les nines, amb gerretes i pitxers, anaven a l'església a proveir-se d'aigua beneïda per allunyar els perills, les males idees i els dimonis boiets de ca seva.

EL SOL-PAS

La padrineta té aparellada per quan arribi el *sol-pas* la llumeta modesta però brillant com l'or, o, si és de bona casa, la llumanera de quatre o cinc broes, i si no hi ha més, l'humil llum d'encruia o la nua candeleta, a més d'un tassó net per quedar-se un poc d'aigua beneïda, mitja dotzena d'ous per deixar dins la panera i tot els bitllets que donen fe d'haver sortit de la Parròquia, que el nét més petit ha cercat amb esment, puis se xarrima entre els infants, que el qui no presenti el bitllet a l'escolanet perquè l'enfili amb els demés, haurà de portar al Puig i a mè coll, l'escolà de la Parròquia. Mentrestant tots esperen les Avemaries de les dotze, que tornen el dejuni jubilós, i els convenç que el qui fa el primer dejuni i el darrer no ha mort dins la quaresma.

De bon matí un repicar joios deixon-deix el poble. Les madones no perden un punt i volen veure la Glòria de Pasqua. L'església està de gom en gom i la gent ansiosa contempla (adormits a la vora del sepulcre) els quatre "Centurions". El crit jubilós de "Al-leluia" alça de pressa el tabernacle on hi fulgura triomfal el Bon Jesús Ressuscitat; i un cops forts d'espasa donats pel President damunt el sepulcre, desperten els "Centurions", que sorpresos i falaguers escorten el tabernacle gloriós.

PROCESSÓ DE L'ENCONE

Surt la processó de l'església amb multitud de devots que acompanyen el Bon Jesús Gloriós amb la clerecia i Centurions fins a mitjan carrer Major. Treuen de Can Socies la Mare de Déu de Pasqua i quan es topa amb son Fill tothom s'atura, rompen els primatxers amb un "Regina Cœli" arcàic de debò, pega tres botets graciosos la Mare Gaudiosa, la Música del poble contesta amb una alegre "tornada" ben de Pasqua, i, seguint la processó pel trajecte curt, tots se'n tornen a la Parròquia. Després d'un ofici curt amb un sermó de gloriosa salutació, tots, fora son i amb més talent que un Salomó, van a ca seva a reforçar-se el barram amb el frit fonollat de Pasqua, i estirar-se la panxeta, que el bon bevent d'un vi generós, deixa llisa com la pell d'un tamboret de fira.

DEIXEM LO DOL

A canvi de les notes llagrimeses de les processons passades, els músics volen fer una bauxa de bons amics i alegren, a la tarda, els carrers de la vila, *tocant i cantant panades* davant els portals de "casa bona", amb el goigs gloriosos de Pasqua Florida: *Deixem lo dol, deixem lo dol...* i la madona rumbosa o la fadrineta llevant, aïden amb panades i rubiols, a omplir els coves que, ansa per ansa, porten dos jovencells desenfeïnats. El convent de les bondadores monges participa també de tan saborosa recollida.

La mitjana festa somriu a tothom, i tant grans com petits, estan frisosos de brufar mudades i joïells nous, lluint-los a l'ofici, on omplen l'església per rebre el Ramell del quaresmer. I en el passeig de la tarda, es tornen enllestir i fan del Carrer Major un verger florit de joventut.

"ES DIA D'ES PUIG"

No han descuidat "Es dia d'es Puig", i les hotigues acaben les esparidenyes blanques per anar a la processó i pujar més falaguers. A la tercera festa, de bon matí, repiquen les campanes i el Capítol

Uns joves a la festa des Puig de 1951. Darrera ells s'hi pot veure altra gent que hi acudí

Parroquial amb ministres i hàbit coral, cantant les Lletanies, acompanyen la Mare de Déu de Pasqua, seguit del poble pietós, presidit per una representació de l'Ajuntament, mentre que els més falaguers i despreocupats els prenen avantatge, sense oblidar, al començament de la primera capamunta, posar la mà o el peu dins la potada del cavall del Rei en Jaume, que deixà troquelada en la roca viva, o els esperen a dalt, assentant el rèbols per jugar a *tella*.

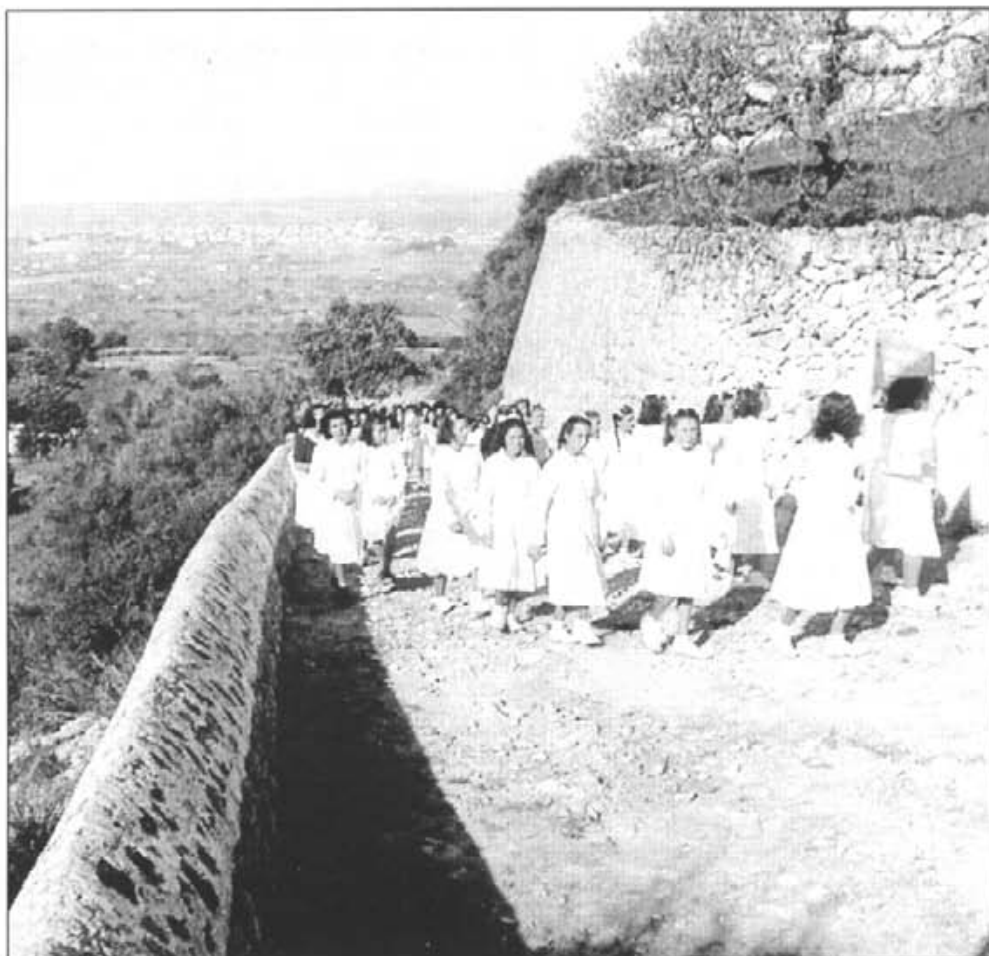
Quan arriben al Santuari canten una missa d'altar fumat, un breu sermonet del predicador explica la festa, i després els enamorats passen revista a les taules de les torroneres i compren el present a l'al·lota i no pocs cerquen un bon arrecer per disfrutar de *La Bona Pau*, sobretot a la frescor de la Font Celada (reliquia preciosa d'un llatanisme prearàbic que significa *oculta*) buidant panades i rubiols; i d'altres més festius i romàntics, als sons de "cotes" i "mateixes" s'espansen els nirvis i somnien novells amors; i si no s'han associat, a la tarda segueixen ballant en la Plaça de la vila.

Josep Verd Palou, M. SS. CC.
Març, 1962

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Les nines de Ca Ses Monges, al Puig

Era l'any 1948 quan pràcticament totes les nines, petites i majors, que anaven a escola a Ca Ses Monges, estaven per arribar dalt del Puig de Sant Miquel. Precisament el dia de la festa de Crist Rei, que se celebrava el darrer diumenge d'octubre, hi solien acudir els nins de l'escola parroquial i les nines de Ca Ses Monges. Davant hi anaven les més grandetes, però degut a tan nombrós com era el grup a la fotografia sols hem destriat Maria Miralles "Reus", Joana Lladó, Joana Amengual "de Ses Veles", Antònia Comas "Pellusca".

Records d'infantesa

Gloses dels primers anys

Després d'haver escrit els records que aquí mateix publicarem el mes de febrer passat, he fet memòria d'alguna de les gloses que vaig fer quan era al·lotet. Abans vull dir, però, que l'any 1910 vaig néixer a Porreres si bé quan sols tenia un any i mig vinguérem amb la meua família a viure a Montuïri, a Can Canai. Allà hi estiguérem bastants d'anys. Però quan jo només en tenia 5 ò 6 els meus pares, tot i anant descalç perquè no tenia sabates, m'enviaven a guardar indiots. I en haver complert els 7 ja venguérem a viure a la vila.

Fou aleshores quan vaig anar a escola a Ca Ses Monges, però no fou per molt de temps, ja que ben prest, quan en vaig tenir 9 ò 10, em posaren a fer feina a fora vila,

sense deixar l'escola del tot, perquè els vespres hi anava amb "Sa Sorda Rua". Pagàvem dues pessetes cada mes. A una altra època vaig anar amb el mestre "Xinet" on record que hi venia mestre Tomeu "Xorri". I també els vespres vaig anar amb mestre Vicenç "Xiu".

I en aquell temps ja començava a embastar alguna glosa. I aquests dies m'han vengut a la memòria aquestes:

Jo no duia interès
de petit, més que jugar,
i si podia bastar
a mu mare es doblers,
estampetes de papers
de prompte anava a comprar
i bolles per rodolar
a pam i toc pes carrers.

Un poc més grandet, a escola
mu mare m'acompanyà,
però tampoc m'agradà,
com que a un nin es cap li vola,
i quan era tota sola
només cercava escapar.

Es mestre m'aconsellava,
me feia qualche sermó,
i llegia a un cartó
i a un altre lloc mirava.

Damunt sa mà me pegava,
qualque pic amb un bastó,
i quan sentia es dolor
llavors, de ràbia, plorava.

Pe'n terra m'arrossegava;
lo que fa un infantó;
i a mu mare, per sabó,
molt de doblers li costava,
i qualche pic me pitjava
sa pell des meu escarpó.

Miquel Massanet "Parri"

La façana de la casa de Ses Tres Creus necessita millorar *L'Ajuntament té demanada un subvenció*

Encara que molta gent cregui una alta cosa, la casa on actualment hi ha adossades les Tres Creus a la placeta que duu el seu nom, és propietat de Paula Pocoví Andreu, una dona viuda, de 82 anys, que té un fill, en Joan Portell "Cai", casat i amb dues filles.

Aquesta casa la va obtenir per herència dels seus pares, els quals l'havien comprada a Joan Marimon, de ca S'Hort, a finals del segle passat.

Les tres creus que actualment hi ha ja són velles, però no són les primeres que hi ha hagut. Abans n'hi havia unes altres que tornaren velles i foren substituïdes per les actuals. D'això fa uns 70 anys, quan el rector de la parròquia era don Gregori Escarrer. Ell mateix les féu fer noves i es va preocupar que també les hi col·locassin. Devia ésser devers el 1925.

Per tant, l'edifici no és del poble ni les tres creus foren instal·lades per l'Ajuntament. I en aquella ocasió s'aprofità per arreglar un poc el nínxol on hi estan col·locades.

Actualment la propietat no té pensat fer reforma de cap classe ni tan sols modificar la façana. Aquesta casa ja és antiga. Fa uns pocs anys es va haver de renovar totalment la teulada a costes de la propietària i pel seu compte. Varen haver de demanar permís a l'Ajuntament i els ho concediren com a qualsevol particular.

Aquesta casa ja té bastants d'anys i actualment no hi viu ningú, però és aprofitada com a portassa i lloc per tenir-hi guardades certes coses dels propietaris. No és que amenaci ruïna; sols és vella.

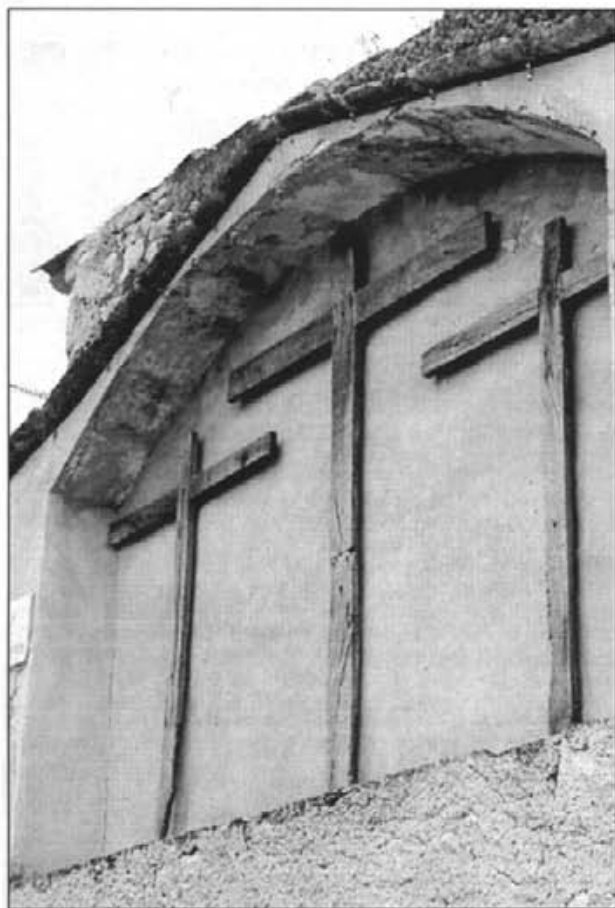
No poguérem esbrinar l'origen de la col·locació de les tres creus a la façana d'aquesta casa. "Sols sé —ens digué la propietària— que a aquesta casa sempre i ja abans de comprar-la el meus pares, li han dit sa casa de ses Tres Creus. A la mateixa escriptura de compra-venda ja es fa constar així. De més ençà no sabem res".

També li demanàrem si estava orgullosa de ser la propietària d'un edifici tan emblemàtic del qual tant i al llarg de tant de temps se n'ha parlat. "N'estic satisfeta —ens digué ella— i l'estim molt pel que és i sobretot per ésser allà on vaig néixer".

Per altra part i comentant que aquest lloc està inclòs dins el patrimoni històric-artístic de Montuïri seria desitjable que en tenir ocasió l'Ajuntament millorés la façana, cosa que no ha fet mai. El Divendres Sant o amb motiu de qualche festa, s'ha endiumenjat i netejat aquest indret, però sempre han estat els mateixos veïns els qui hi han col·laborat i s'han mogut per adecentar-lo. "Fins ara —deia na Paula— l'Ajuntament no ha tengut cap atenció, si bé és ver que tampoc hem demanat res. Ningú s'ha preocupat mai d'arreglar-ho, sols han estat els mateixos veïns els qui ho han adornat".

"Informalment —comentava en Joan, el fill— ens han parlat de millorar-la, però d'una manera seriosa no ens han comunicat res. I per altra part oficialment no tenim cap document escrit que digui que aquesta casa sigui un monument històric-artístic, ni tan poc ens hem preocupat d'anar-ho a cercar".

Aquesta és actualment la situació i condició en què es troba l'edifici on hi estan

adossades les tres creus a Montuïri, si bé en l'actualitat per part de l'Ajuntament hi ha demanada una cooperació al CIM perquè aquest lloc s'arrangi bé i oferesqui un aspecte agradable.

O. Arbona

Estació de servei

Ses Jardines, C.B.

Al vostre servei

Desitja bona festa d'Es Puig,

Carr. Palma-Manacor Km. 29'5 - Telf. 64 61 46 - 07230 Montuïri

Pere Canyelles continuarà com a president del club de futbol

L'equip de I Preferent es reforça per evitar el descens

Dos cotxes montuïrers participaren al II Rallie "Memorial Miquel Roig"

Joan A. Ramonell es presenta com a candidat a la presidència de la Federació Balear de Futbol

Moltes notícies aquest mes d'abril que, per manca d'espai, intentarem resumir.

II RALLYE

Dos cotxes montuïrers participaren en el II Rallye Comarca de Montuïri-Memorial Miquel Roig que es va celebrar el dies 9 i 10 de març. Josep Mayol i Joan Mayol TR Balear amb Opel Corsa SR 1.3 quedaren en la posició 11 i Miquel Verger i Joana Verger (TR Balear) amb Renault Clio 16 v en la número 14, d'entre 22 classificats. Els guanyadors foren Pere Díaz i Josep Sans de l'escuderia TR Balear amb un Renault Clio. En el grup Illes quedaren primers Toni Mas i Joan Mas de TR Balear d'entre 12 classificats. Pilotaren un Renault R-5 GT T.

PERE CANYELLES, PRESIDENT DEL CE MONTUÏRI

Es varen convocar eleccions a la presidència del Club Esportiu Montuïri. Era provisional l'actual Junta Directiva que a mitjan estiu es va fer càrrec de l'entitat arran de la renúncia de l'anterior president Joan Antoni Ramonell. A president del Montuïri només va haver-hi una candidatura, la de Pere Canyelles. Per tant, no va ser necessari celebrar eleccions i Canyelles continuarà quatre anys més en el càrrec. Ara ha de formar la nova directiva que estarà integrada, amb l'excepció d'alguns càrrecs, per la major part dels qui han estat directius aquesta temporada.

RAMONELL, CANDIDAT A LA PRESIDÈNCIA DE LA FEDERACIÓ DE FUTBOL

Joan Antoni Ramonell, batle i president del CE Montuïri, es presenta com a candidat a les eleccions a la presidència de la Federació Balear de Futbol. Ja ha fet públic el seu programa i grup humà que l'ajudarà. Ha portat a terme rodes de premsa a Palma, Menorca i Eivissa per tal d'explicar el seus objectius i pla de d'actuació.

FITXATGES

L'equip de I Preferent no vol perdre la

L'equip de futbol-7 benjamí s'ha proclamat subcampió de grup i disputarà el play-off final

categoria. Després del partit dins Binissalem i quan faltaven set jornades per acabar la lliga, ocupava el penúltim lloc de la taula classificatòria. El Club ha estat denou temporades entre I Preferent i III divisió. Per això s'ha fet un darrer intent per salvar la categoria i s'han fitxat tres jugadors: Salvuri (exMallorca i Badia de Cala Millor), Juanjo (format aquí) i Rubén Medina (lbero). Per altra part, Gaspar Sastre, qui s'havia fet càrrec de l'equip com a entrenador, va demanar ser substituït i, a partir del 26 de març, Jaume Bauçà "Bussy", exjugador local, s'ocupa de dirigir l'equip.

També s'ha produït canvi de preparador en els juvenils. Per motius laborals, Biel Mates no podrà entrenar-los i des de mitjan març se n'encarrega Tòfol Ors.

RESULTATS DEL MES DE MARÇ

I Preferent

Montuïri, 1 - Ferriolense, 0
Espanya, 4 - Montuïri, 0
Montuïri, 0 - Felanitx, 5
Binissalem, 3 - Montuïri, 2
Montuïri, 1 - Calvià, 3

Juvenils

Cardassar, 6 - Montuïri, 1
Montuïri, 3 - At Rafal, 5
Arenal, 5 - Montuïri, 0
Patronat B, 1 - Montuïri, 0

Montuïri, 1 - Sant Gaietà, 2

Cadets

Montuïri, 0 - Binissalem, 3
Estudiants, 1 - Montuïri, 0
Felanitx, 7 - Montuïri, 1
Montuïri, 2 - Cardassar, 1

Infantils

Santanyí, 1 - Montuïri, 1
Manacor, 2 - Montuïri, 0
Montuïri, 2 - S'Horta, 0

Alevins

Santa Maria, 2 - Montuïri, 2
Montuïri, 1 - Binissalem, 1
Sallista, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 5 - APA Ramon Llull, 0
Consell, 6 - Montuïri, 0

Benjamíns futbol-7

Vilafranca, 5 - Montuïri, 3
Montuïri, 9 - Cala d'Or, 3
Porreres, 0 - Montuïri, 6

Han acabat la competició i s'han proclamat subcampions. A partir del 20 d'abril disputaran el play-off entre els dos primers classificats del seu grup D (Arenal i Montuïri) i els dos primers del grup E (Manacor i Manacorins).

Futbollet iniciació

Montuïri, 1 - Escola Nova, 3
Sineu, 7 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Algaida B, 3
Petra B, 4 - Montuïri, 3

Biel Gomila

CONEGUEM L'EQUIP DE I PREFERENT

Pere Ors Nicolau

Va néixer el 18 de juliol de 1976 i sempre ha jugat a Montuïri. Ocupa el lloc de defensa i el seu ídol és Miquel Àngel Nadal. Naturalment el seu equip preferit és el Barcelona. És optimista i creu el Montuïri aguantarà la categoria i es classificaran devers el 15è. L'any passat després d'haver-li concedit la baixa per part del Montuïri, anà a jugar amb l'Algaida i al primer partit es va lesionar i ja no va poder jugar la resta de temporada.

Joan Barceló Maiol

Té 28 anys i ha jugat de petit a les diferents categories del Montuïri, si bé un any amb el Sant Joan i el Vilafranca i dos amb el Porreres, quasi sempre de lateral dret o de lliure. Admira en Laudrup i té les preferències amb el Barcelona. Considera que el Montuïri no ha duit gens de sort i haurà de lluitar per no davallar de categoria. Els anys que més se li han gravat són els que jugaren la lligueta d'ascens a 3ª divisió.

Jaume Mas Rigo

Té 20 anys i ha jugat en totes les categories inferiors del Montuïri. I un any jugà a Algaida perquè no tenia lloc dins el Montuïri de III divisió. Ocupa el lloc de lateral esquerre. El seu ídol és en Maradona i considera que el Barcelona guanyarà la lliga. I pel que fa al Montuïri espera quedar el 5è o el 4rt dels darrers i no baixar de categoria. No havia estat mai supersticiós, però enguany ho és molt.

J.A. Payeras Ramonell

Club Columbòfil Missatger de Montuïri

Enguany —que després de les contínues pluges ens pensàvem que l'atmosfera es faria neta i les curses anirien millor— el temps ens ha tornat jugar una mala passada, doncs els coloms s'han topat amb el vents del nord i llevant i les baixíssimes temperatures, i així hem sofert moltes pèrdues, s'han perdut coloms molt bons, alguns d'ells l'any passat

vingueren de gran fons.

Aleshores hem acabat les Eivisses, cinc curses de velocitat de 150 kms. El guanyador de la primera Eivissa fou Sion Mut, qui va cronometrar el colom a 1228 m/m. La segona Eivissa la va guanyar na Joana Mª. Mut (juvenil, filla de Sion) 1236 m/m. La tercera la tornà guanyar Sion Mut (1269 m/m), la quarta

va repetir Joana Mª Mut (juvenil) (1169 m/m) i la quinta la va guanyar en Sebastià Barceló (1109 m/m).

Sens cap dubte, el fet més destacat ha estat l'actuació dels juvenils, Joana Mª Mut i el Tamdem Antoni Arbona-Miquel Martorell, que han quedat el primer i tercer respectivament, de la classificació finals Eivisses.

Classificació general final Eivisses-96

1.- Joana Mª Mut (juvenil)	57 p.
2.- Sion Mut	53 p.
3.- Tamd. Arbona Martorell	53 p.
4.- Sebastià Barceló	50 p.
5.- Joan A. Miralles	48 p.
6.- Bartomeu Miralles	47 p.
7.- Sebastià Mas Veny	44 p.
8.- Miquel Llaneras	43 p.
9.- Joan Bonet	42 p.
10.- Gori Oliver	31 p.
11.- Tamdem Martorell-Gomila	28 p.
12.- Joan Camps	-

**El mateix equip metge,
tots els divendres, de 6 a 8**

CENTRE MÈDIC PSICOLÒGIC

**Telf. 65 56 91
Davant l'església de Porreres**

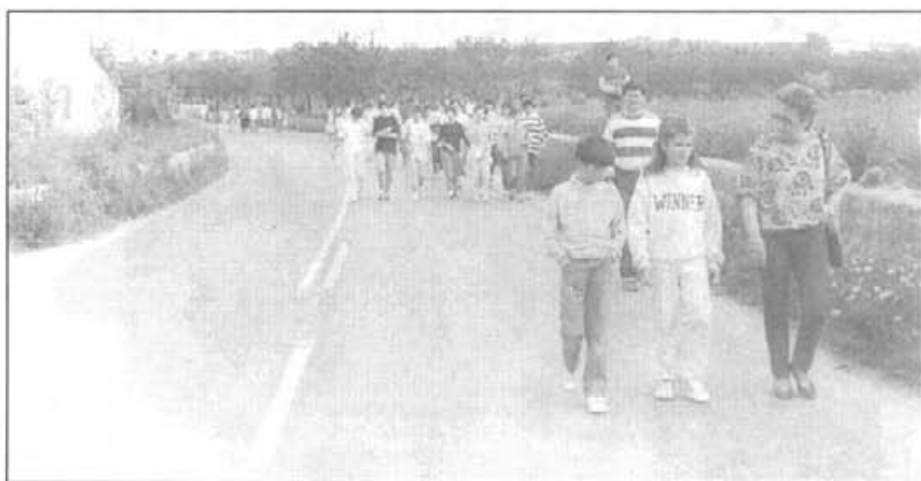
**Certificats
de
conduir
i d'armes**

Es Graons

A la reunió del Consell Parroquial del passat 8 de març entre altres assumptes es va tractar la possibilitat de començar a fer la rampa dels Graons al costat de Can Ferrando com també una part dels mateixos Graons, ajudats de subvencions i llançant la campanya de col·laboració mitjançant subscripcions del "metre quadrat". Es va proposar aquesta forma, ja per enguany el grup de "Fodesma" no s'hi pot dedicar.

Horari de misses

Les misses vespertines dels dissabtes, diumenges i festius a partir d'aquest mes i fins que duri l'horari d'estiu, començaran a les 9 del vespre. I els funerals també seguiran el mateix costum: un quart d'hora abans de les 9 començarà el condol.

Pel camí, anant cap al puig, el dia de la festa de l'any 1987

Dia del seminari

La col·lecta celebrada a la Parròquia amb motiu del dia del seminari el diumenge dia 17 va recollir 40.730 pessetes, motiu pel qual agraïm la generositat dels donants.

Formació cristiana

El proper 17 d'abril a les 21'30 hores a la residència de Porreres començarà la tercera part del curs de "Formació cristiana per a tots". Serà dirigida pel P. Pere Riera, M. SS.CC.

Resposta a l'autor de la "Carta a Déu"

Estimat company:

En que sigues desconegut per no posar nom o firma al peu de la teva carta, perdonem l'atreviment de dir-te company, encara que només ho siguem "de fatigues", ja que a tots dos ens agrada usar paper i boli.

Després d'haver llegit la teva carta, la qual t'identifica com a renovador, fins i tot de l'oració de més rellevància com és el pare-nostre, la primera oració que Déu ens va ensenyar, et vull donar les gràcies d'haver-te arriscat a una aventura de tal magnitud, però no compartesc la teva idea de canviar el "pare-nostre".

Tal vegada estranyis la meua resposta, però això dona a entendre que Bona Pau es llegeix, es medita i, si convé, s'assimila.

Des d'aquí et convid, si t'interessa, a posar-te en contacte amb mi, ja que sense el teu nom tenc molt mal localitzar-te.

Aprofit l'ocasió per saludar-te efusivament. Reb l'abraçada d'un amic que ja ho és

Miquel Mas Arbona

C/ Navas de Tolosa, 15-1º-2º

07007 - Coll den Rabassa - Telf. 42 73 41

Programa de Setmana Santa i Pasqua de 1996

Dia 31 de març: Diumenge del Ram

A les 12.- Benedicció de rams i palmes a la placeta de Ses Tres Creus. Acte seguit, processó i Eucaristia.

Dia 3 d'abril: Dimecres Sant

A les 19'30.- Missa Crismal a la Seu, presidida pel Sr. Bisbe.

Dia 4: Dijous Sant

A les 19.- Eucaristia i Darrer Sopar de Jesús. Lavatori. Processó. Vella de pregària davant la "Casa Santa".

Dia 5: Divendres Sant

A les 19.- Celebració litúrgica de la Mort del Senyor. Lectura de la Passió. Pregària Universal. Adoració de la Creu. Davallament i Processó.

Dia 6: Vigília Pasqual (Dissabte)

A les 20.- Vigília Pasqual: Benedicció del Foc Nou. Círi Pasqual. Pregó de Pasqual. La Paraula de Déu. Proclamació de la Resurrecció. Les Aigües Noves: Renovació del nostre baptisme. Eucaristia Pasqual.

Dia 7: Diumenge de Resurrecció

A les 9'30.- Processó de l'Encontre, i Eucaristia solemne de Pasqua.

Dia 8: Segona Festa de Pasqua

A les 21.- Ofici solemne, amb participació de la Coral "Mont-Lliri".

Dia 9: Festa des Puig

A les 9.- Concentració a Plaça i partida a peu cal al Puig de Sant Miquel.

A les 11.- Celebració al Santuari de la Mare de Déu de la Bona Pau. Presidirà i predicarà el Pare Antoni Martorell, TOR.

En acabar l'Eucaristia, a la plaça del Puig: Ball de bot, amb la Banda de Música i festa a voler.

Bona Pasqua i molts d'anys!

Pluviòmetre

Març de 1996

Dia 3	0'2 lm ²	Dia 13	0'4 lm ²
" 4	0'7 "	" 15	6'7 "
" 7	1'7 "	" 16	0'8 "
" 9	5'8 "	" 26	6'6 "
" 11	5'3 "	" 30	0'7 "

Total..... 28'9 l m²

Temps passat

10 anys enrera

Abril de 1986

Direcció única

Aquest abril de 1986 ha començat la direcció en circulació única pels carrers Major, Es Pujol i Plaça Major en un sentit, i pels carrers Rei Jaume II i Sant Bartomeu, en l'altre. Però en un principi no tothom va estar satisfet. Se sentiren queixes.

25 anys enrera

Abril de 1971

Bateries i guitarres a l'església

A les festes de Pasqua d'aquest any, alguns instruments musicals abans considerats profans, con foren bateria i guitarres, tocaren a l'església juntament amb la coral parroquial. Interpretaren "Resucitó", "Kubbayá", "Dau-me la fe del meus pares", "Al-leluia", entre d'altres.

50 anys enrera

Abril de 1946

1ª Festa del Llibre

Dia 23 d'abril de 1946 l'Ajuntament va obrir 16 llibretes d'estalvis amb 10 pesetes cadascuna a altres tants alumnes aplicats (10 de les escoles i 6 de Ca Ses Monges) amb motiu de la festa del llibre. Premis que foren favorablement comentats dins el poble per esser la primera vegada que s'atorgaven.

Els Cossiers, a Sineu

Amb motiu de les festes del Centenari de Sant Marc com a patró de Sineu, dia 25 d'abril de 1946 els Cossiers de Montuïri participaren a la processó i ballaren en el poble, on foren molt aplaudits.

100 anys enrera

Abril de 1896

Nous camins veïnals

A la sessió de l'Ajuntament de dia 26 d'abril de 1896 es va acordar declarar camins veïnals els següents: el d'Alcoraia (fins el camí de Palma a Porreres), el que travessa la carretera de Sencelles i va al camí de Marina, i el camí de Sa Costa al Cementeri.

Demografia

Març de 1996

Defuncions

Dia 7.- Maria Sureda Gomila (De Can Sastró), viuda de 72 anys.

Dia 13.- Joana Garau Pocoví "Roca", viuda de 95 anys.

Dia 14.- Joana Miralles Jordà "Costa", fadrina de 92 anys.

Dia 14.- Joan Verger Socias "Pola", casat de 85 anys.

Dia 14.- Catalina Jaume Miralles "Coll", viuda de 88 anys.

Dia 30.- Magdalena Fiol Lladó "Fiol", viuda de 94 anys.

Matrimonis

Dia 23.- José Antonio Carralero Verdura amb Elisabet Perelló Ligeró.

Cuinar en casa

Galetes de pasta quebrada

Ingredients

250 gms.	de "Flora"
200 "	de sucre pols
1/2 quilo	de farina fluixa
Un	ou

Elaboració

Es mesclen tots els ingredients, es pasten bé i s'"enrevoltilla" i es tapa amb paper d'alumini. Es guarda per al dia següent dins una gelera. S'aprima primer amb les mans i després amb l'aprimador enfarinat. En 10 minuts són cuits en poc forn.

Catalina Sastre Pericàs

Noces d'argent

21 abril 1971

Rafel Jaume Ramon "Pistola (d'Algaida) amb Joana Sastre Pocoví "Xinet".

22 abril 1971

Bartomeu Miralles Mayol "Reus" amb Sebastiana Amengual Garcias "Veles".

Apotecaries

Diumenges d'abril de 1996

Ariany	7	Petra	21
Montuïri.....	14	Porreres.....	27

Gloses

A Gaspar de Can Pieres

En Gaspar de Can Pieres
res té que despreciar;
va amb so cor damunt sa mà
i no cerca estangeres;
ell les té montuïreres,
que és lo més honrat que hi ha.
Mai les parla de casar,
només cerca poder 'nar
un dia a colgar-se amb elles.

Cada dia

A res no tenc interès,
i es meu cap sempre cavila;
lo que veig més per la vila
és luxe i pocs doblers.
A darrera es taverners,
es cupons i cuponers;
això no mos dóna vida;
i no parl de loteria
perquè això ja hi és demés.

Miquel Massanet "Parri"

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

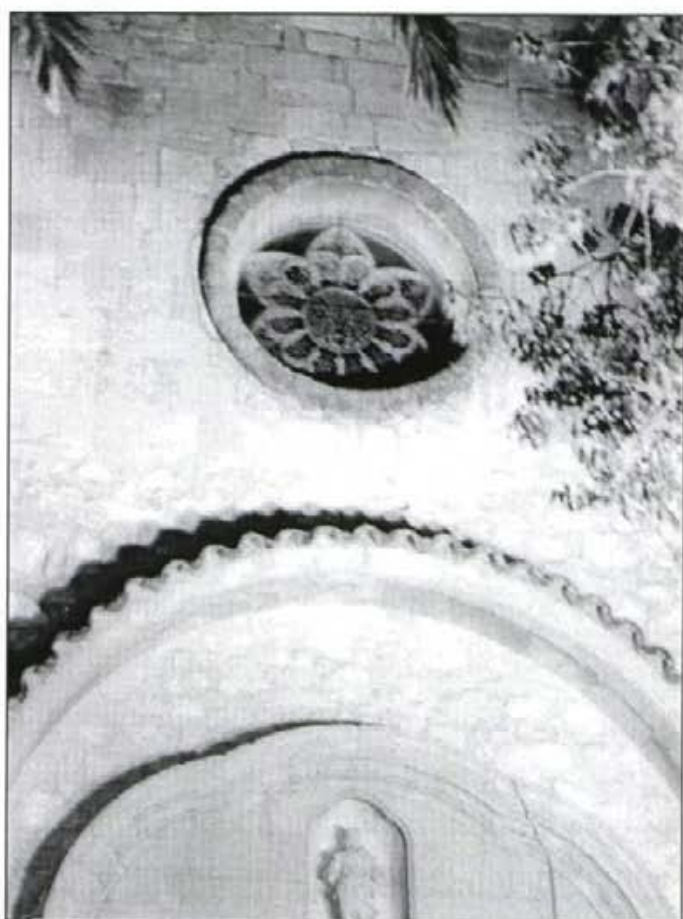
BIGUES - BLOCS - RAJOLES - AÏLLAMENTS
TRANSPORT PROPI - PINTURES - XEMENEIES
DISSABTES MATÍ OBERT

Crta. Montuïri - Porreres, Km. 1 - Tlf. 64 66 95

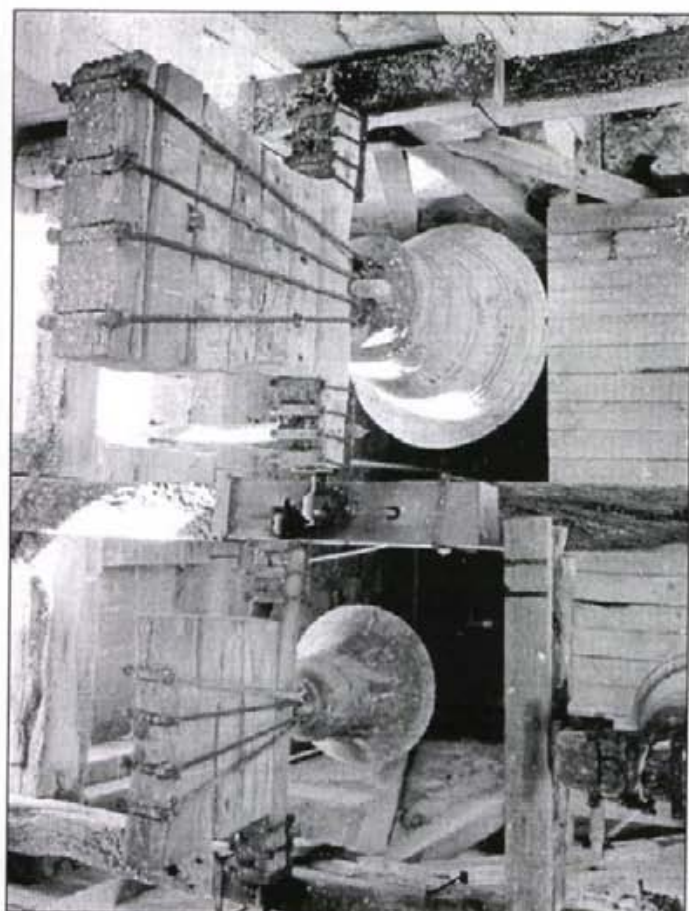
MONTUÏRI

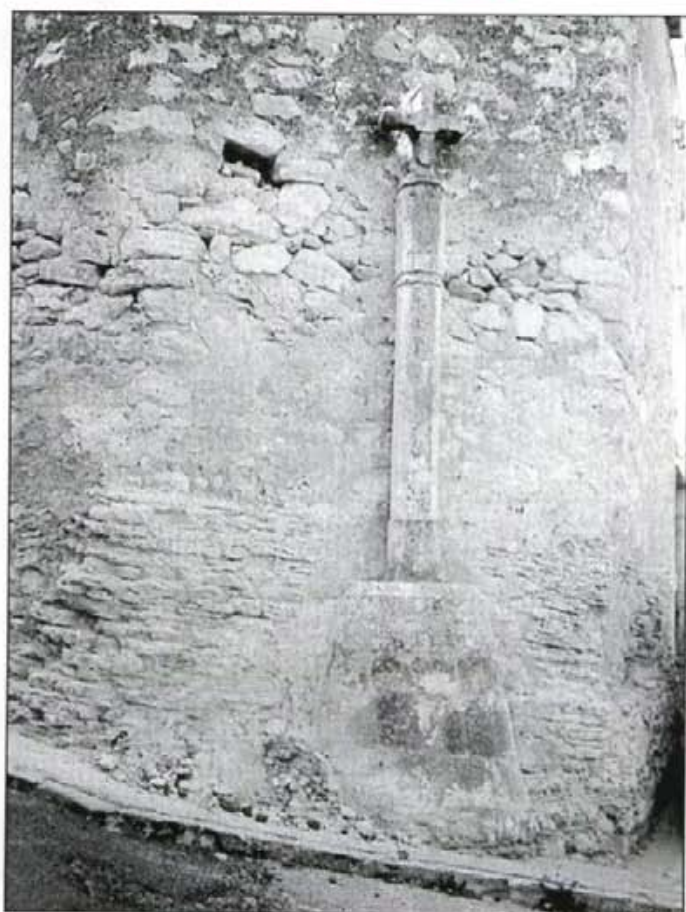
Autor: Vicenç Alcolea Cuadrado

Autor: Joan Olmedilla Muro

Autor: Mateu Riu Bonet

Autor: Onofre Arbona Miralles